No. 2478 Zaterdag 18 Juli 1931. 48ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad : Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie : St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Een actueel onderwerp.

De wijze van samenstelling van den Kolonialen Raad.

III.

In ons artikel van Zaterdag 11 Juli 1931 zijn we begonnen, met het publiceeren van de meeningen, die omtrent 1922 (benoeming van de Commissie Staal tot herziening der Regeeringsreglementen) door vooraanstaande Curacaoenaars, over bovengenoemd onderwerp ten beste gegeven zijn.

We hebben daar gepubliceerd de meening van een ongenoemden X, die principieel was voor Algemeen kiesrecht, maar in de gegeven Curaçaosche omstandigheden, slechts wilde adviseeren tot het geven van het geen algemeen, maar van een zoo ver mogelijk gaand volkskiesrecht.

Aan de moelijkheid van vertegenwoordiging der andere eilanden in de koloniale Raad, weet deze X een zeer aardig oplossing te geven, door een meer uitgebreide politieraad, met grootere bevoegdheid, om de afzonderlijke belangen van hun eiland te behartigen. b.v. door een begrooting daarvoor op te maken, en deze door een afgevaardigde met stemrecht in de koloniale Raad te laten verdedigen.

Verder wil deze X een grooter aantal Raadsleden, waarvan de helft plus een, door de kroon benoemd zal worden, de helft min een door 't volk gekozen.

Onzes inziens zijn deze voorstellen van den Heer X, meer dan de hieronder nog aan te halen adviezen, waard, om eens ernstig te worden bestudeerd.

Een tweede advies van een vooraanstaand Curaçaosch ingezetene, welke we Y zullen noemen, luidde omtrent de samenstelling der koloniale Raad als volgt:

„Daaromtrent heerschen er twee meeningen in de Kolonie. De eene acht eene vertegenwoordiging, deels uit gekozen en deels uit de Kroon benoemde leden het beste stelsel. De andere bepleit de vertegenwoordiging enkel door gekozen leden

Ondergeteekende gevoelt niet voor eerstgemeld stelsel. Het is het stelsel dat in de Engelsche (althans in sommige Engelsche Kolonies in W.I.) bestaat, maar dat daar juist niet voldoet.

In die kolonies drukt op de benoemde leden (hoe onafhankeijk zij zich soms ook betoonen) in het toog van de bevolking toch altijd de stempel van minderwaardigheid. Niet zij, maar de gekozen leden worden door de bevolking als hun vertegenwoordigers beschouwd en als zoodanig gewaardeerd. Maar wij behoeven niet eens zóóver te gaan. Onze Kolonie zelf heeft in dit opzicht eenige ervaring.

Onder het vorige, in 1902 herziene Regeerings - Reglement, was de Koloniale Raad samengesteld uit benoemde leden van den Raad van Bestuur als vaste leden en door den Koning, op aanbeveling van den Kolonialen Raad benoemde leden.

Ook hier heeft zich het verschijnsel voorgedaan, dat de vaste leden niet als de eigenlijke vertegenwoordigers, maar slechts als instrumenten of spreekbuizen van het Bestuur werden beschouwd.

De eigenlijke vertegenwoordigers waren de nota bene slechts op aanbeveling van den Raad benoemde leden. En het werd dan ook reeds een aanzienlijke verbetering geacht, toen, krachtens het nieuwe Regeerings-Reglement de vaste leden verdwenen en alle dertien op aanbeveling van den Raad benoemd werden.

De voorstanders van een gemengde vertegenwoordiging leggen volgens ondergeteekende een zeer groot gebrek aan vertrouwen in den geest der bevolking aan den dag, als zij in dezen tijd, na de ervaring met het vroegere stelsel nog wel, zulk een wijze van samenstelling aanbevelen.

Zulk een stelsel zou, volgens ondergeteekende, alleen dan reden van bestaan hebben, als men eensklaps, zonder dat de bevolking eenige school heeft gehad in het kiesrecht, de stembus openstelde voor anaphalbeten en halve anaphalbeten, en hier een kiesstelsel invoerde, waartoe de meest beschaafde landen in Europa eerst na een voorbereiding van halve eeuwen en nog langer gekomen zijn.

En dan nog: wie, die de finantieele gestie in sommige gemeenten in Nederland en sommige gemeenteraadsdebatten met aandacht volgt, zou het peil waarop men thans met het algemeen kiesrecht aanbeland is, als het ideaal voor nog nlet zóóver gekomen gemeenschappen durven aanbevelen?

Maar zoover behoeven, kunnen wij niet gaan. Zelfs de voorstanders van een gemengde vertegenwoording, liefst nog met een meerderheid van *benoemde* leden, durven de proef met het algemeen kiesrecht nog niet wagen. En terecht.

Want wie onze bevolking kent, weet dat het zeer licht ontvlambaar is, beseft, dat er maar heethoofden zonder verantwoordelijkheidsgegevoel noodig zullien zijn om het volk in beweging te brengen voor doeleinden, waarvan de meesten niet de minste notie hebben.

Ondergeteekende acht een vertegenwoordiging, geheel gekozen door het meer gezeten en rustige deel der bevolking, het eenig juiste stelsel, waarmede men beginnen kan. Hij wil niet zeggen: waarmede men een proef kan wagen, omdat hij vertrouwen genoegen heeft in de kern der bevolking, om voor zich de overtuiging te hebben, dat men met een kiesstelsel, waarbij er plus minus 800 a 1000 kiezers (voor het eiland Curaçao alléén) zullen komen en die zullen worden gerecruteerd uit het meest ontwikkelde gedeelte van de bevolking geen vrees behoeft te koesteren voor excessen.

Zulk een kiezerscorps kan worden gevormd in de eerste plaats uit de personen, die voor 1200 gld. en meer in de inkomstenbelasting zijn aangeslagen; verder uit hen, die uit op het eiland hunner inwoning gelegen onroerende goederen een klein bestaan hebben, bv. 500 gld. 's jaars en uit hen, die voor handelsdoeleinden minstens voor eene 5000.— gld. per jaar invoeren.

Volgens zulk een kiesstelsel roept men dan ter stembus op de gegoeden, den geheelen stand van kooplieden, handelaars en kruideniers, de eenigszins ontwikkelden onder den arbeidenden stand, kleermakers, schoenmakers, bakkers, baastimmerlieden en metselaars. en eindelijk de kleine grondbezitters, die zelf hun grondje bewerken.

Zulk een kiesstelsel gaat veel verder dan het bestaande voor de Kamer van Koophandel en Nijverheid. En het gaat ver genoeg .... *als het misschien voor een eerste begin zelfs niet een klein weinigje te ver gaat.*

Eenige restricties dienen in elk geval aangebracht.

1o. De kiezer moet zijn van het mannelijk geslacht en meerderjarig.

2o. Hij moet behoorlijk *lezen en schrijven* kunnen en het gelezene begrijpen. (Geen halve analphabeten ter stembus).

3o. Hij moet Nederlander zijn, de laatste twee jaren op het eiland, waar hij kiezer is, gewoond hebben; of vreemdeling, maar dan òf met een inlandsche vrouw gehuwd; zijn, òf onroerend goed bezitten, òf een bedrijf van eenigen omvang uitoefenen, (wat dan moet blijken uit een hooger cijfer van invoer of hooger aanslag inkomstenbelasting) en, in elk geval, wat langer op het betrokken eiland gewoond hebben.

Dit laatste is noodzakelijk in verband met het groote percentage der vlottende bevolking der Kolonie, als uitgewekenen van de naburige Republieken, Syriers, enz. enz. enz.

Men zou kunnen tegenwerpen dat een soort censuskiesrecht als ondergeteekende boven aanbevolen heeft, wel eenigszins uit den tijd is.

Tegenover deze bedenking wenscht ondergeteekende er op te wijzen, dat het hier niet gaat om de samenstelling van lichamen *met algemeene bevoegdheid*, maar slechts met speciale geldelijke bevoegdheden, het budgetrecht. Voor zulk een lichaam is het censuskiesrecht wel het aangewezene. Bovendien is het zoo uitgebreid dat men wel kan zeggen, dat tot de stembus zullen worden toegelaten, al wie maar eenigszins intellectueel ontwikkeld is.

Ten slotte de samenstelling van de vertegenwoordigende lichamen:

Ondergeteekende meent, dat voor de Benedenwindsche groep een lichaam, samengesteld uit 15 leden, zetelende te Willemstad, aan goede eischen zou beantwoorden.

Een grooter aantal leden zou weelde zijn en met een kleiner aantal loopt men gevaar dat het soms een onderonsje wordt.

Vijftien leden dus, afgevaardigd door de verschillende Benedenwindsche Eilanden, naar verhouding van het aantal kiesgerechtigden.

Voor *evenredige vertegenwoordiging* moet ondergeteekende erkennen, dat het klezerscorps nog niet rijp is te achten, d. w. z. niet genoeg geschoold. Er zullen, wanneer de twistappel van het Onderwijs verwijderd is en de uitgaven door het Moederland worden gedragen, voorloopig geen bepaalde partijformaties zijn, in het kort, de kiezers zullen niet voldoende georganiseerd kunnen worden om in de eerste jaren volgens het stelsel van evenredige vertegenwoordiging te kunnen kiezen. Men zal het dan moeten doen met kiesdistricten, waarvan de indeeling alweer in evenredigheid tot het aantal kiesgerechtigden zal moeten geschieden.

Even als in het Moederland zou er om de vier jaar een algemeene verkiezing kunnen worden gehouden.

Voor de Bovenwindsche Eilanden zou de vertegenwoordiging volgens dezelfde beginselen kunnen worden samengesteld.

Alleen zou het daar natuurlijk heel moeielijk zijn om een lichaam van 15 personen te vormen. Men zou met een van zeven leden kunnen volstaan.

Ondergeteekende meent met het bovenstaande een stelsel te hebben aangeven, dat, als eerste stap, zeer zeker niet te bescheiden is.

Hij wijst er echter nogmaals op, dat de gevaren van een proef niet zoo heel groot zijn. Immers de bevoegdheden van het gekozen lichaam bepalen zich in hoofdzaak tot het geldelijk beleid. De algemeene wetgeving blijft als thans geheel aan de controle van het Moederland onderworpen.

De strijd om de rechten der Kerk.

In de Radioberichten van begin deze week lazen we:

Als eerste antwoord op de Pauselijk Encycliek heeft de leider der Fascistische partij verklaard dat de leden van een fascistische organisatie niet tegelijk van een Katholieke vereeniging lid kunnen zijn. Toen dit bekend werd traden van de 150.000 personen die tot beide organisaties behoorden, reeds 50.000 uit de Katholieke Vereenigingen.

Uit de wijze van redactie blijkt dat dit bericht uit fascistische bron is, en daarom onder voorbehoud aan te nemen.

Het zou immers best mogelijk zijn, dat van katholieke zijde de slotzin van het bericht aldus geredigeerd kan worden.

Toen dit bekend werd traden van de 150,000 personen die tot beide organisaties behoorden, 100,000 uit de Fascistische partij.

In ieder geval, de strijd van het fascisme tegen de katholieke actie in Italië, in werkelijkheid echter tegen de geheele katholieke kerk, verdient vooral de belangstelling der geheel katholieke wereld, omdat de gebeurtenissen in Litauen en Spanje toonen met hoe grooten ijver de vijanden der kerk bezig zijn den invloed der kerk op de massa te ondergraven.

Ook in Italië heeft men, evenals in Spanje de elementen die de kerk haten, de vrije hand gelaten en dat dank zij de fascistische regeeringsmethode. Leden der Katholieke actie werden gevangen genomen en zonder eenige voorafgaande rechtspraak verbannen.

De oorzaak van het conflict.

Wanneer katholieke jeugdvereenigingen het waagden oefeningen in 't openbaar te houden, riepen de fascistische vereenigingen: dat is niet geoorloofd; dat is inbreuk maken op onze rechten." Alles wat niet rechtstreeks tot de kerk behoort, haalt het fascisme naar zich toe. Zoo is het te begrijpen dat de opbloeiende katholieke actie een doorn in het oog van 't fascisme was, aangezien zij niet alleen congregaties maar ook stands-, vak- en jeugdorganisaties sticht. In den opmarsch der katholieke actie ziet het fascisme het spookbeeld van een politieke contra-revolutie „die zich thans met een godsdienstig masker vermomt om later zijn slag tegen Mussolini te wagen!" Vandaar het verwijt van de politieke werkzaamheden der katholieke actie en men is zelfs — het is om te lachen — zoo ver gegaan in zijn angst, in de vrouwelijke jeugdvereenigingen politieke geheime genootschappen te zien.

Een wekenlange agitatie van de anti-katholieke „Lavoro Fascista" het blad der fascistische partij, ging vooraf aan de bekende wandaden waarbij men zich zelfs niet ontzag den dood van den Paus openlijk te wenschen.

Dezer dagen lazen we nog in de Osservatore Romano, over het barbaarsch optreden van een troep fascisten te Priverno, in de provincie Rome, waar de bisschoppelijke kanselarij werd aangevallen en haar kostbaren inhoud voor een groot deel verwoest.

De deuren van het gebouw werden ingeslagen, de sloten uit de deuren gebroken, de documenten van het archief op den grond geworpen en gedeeltelijk verscheurd. de kasten stuk geslagen, waardevolle banden vertrapt.

De speciale afdeeling, welke volgens kanoniek voorschrift „archivium secretum" heet werd extra onder handen genomen. De daar aanwezige boeken en documenten zijn voor een goed deel volkomen vernield.

Er is ook gestolen, de inhoud der geld cassetten werd meegenomen.

Van de in de zalen aanwezige schilderijen is maar weinig gespaard gebleven. Een crucifix werd verbrijzeld, een schilderij, voorstellende Paus Pius X z.g. en de beeltenissen van den thans regeerende Paus en van den bisschop werden vernield.

Een zilveren rozenkrans van een Mariabeeld werd later platgetrapt op straat gevonden en door carabinieri terugbezorgd. Eenige documenten en prenten en een brief met opschrift „Sub secreto sigilli pontificii" werden eveneens op straat gevonden en ter kanselarij teruggebrachti

Het wapen der bisschoppelijke curie boven den ingang werd afgerukt. Men vond het eenige dagen later met een gemeen opschrift beklad, terug in een der openbare toiletten der plaats.

Ook In de zalen der kanselarij had de woeste bende haar anti-katholieken zin in allerlei muurbekladsels tot. uiting gebracht.

De „Lavoro Fascista" heeft ook na het sluiten van „den vrede van Rome met het Vaticaan" zijn anti-katholieke stemming nimmer verloochend. Dat juist het fascisten-blad de leider dezer agitatie is, heeft nog een anderen grond. De tegenstand tegen de viering van de Rerum-Novarumherdenking ging van dit blad uit: omdat men uit deze encycliek en uit de „Quadragesimo anno" geen propagandamateriaal voor het fascisme kon halen, wilde men er een indirecte verwerping van het fascistische staatsprincipe in zien.

Mussolini heeft zoowel laf als diplomatiek gehandeld; hij heeft den strijd niet aangewakkerd, maar hem evenmin onderdrukt. Hij zweeg en greep niet in.

Ten eerste bemoeide hij er zich mede toen het niet onwelkome conflict zijn nevendoel bereikt had; het afdammen der ontevredenheid naar een tegenstander. Met den krijgskreet: „De staat is in gevaar" bedwingt niet alleen Stalin, maar ook Mussolini arbeiders, die in ellende zijn geraakt en wier loon niet voldoende is voor het eenvoudige levensonderhoud.

Op het oogenblik dat er op sommige plaatsen getracht wordt van den toestand gebruik te maken, om onder de arbeiders onrust te verwekken, grijpt Mussolini in en zoekt vrede met den Paus.

Er is een groep van links georiënteerde fascisten die beschouwd moeten worden als de avant-garde van het anticlericalisme in Italië. Tot deze groep behooren radicale arbeiders en intellectueelen, die — en dat is geen toeval — geleid worden door de vroegere generaal secretarissen der fascistische partij Farinacci en Turati.

Mussolini zelf heeft zijn ongeloof niet ontkend. In 1904 verklaarde hij den godsdienst als een ziekte te beschouwen en tien jaar geleden heeft hij beloofd Italië heidensch te zullen maken. Later heeft hij zich uit politieke en andere overwegingen anders uitgelaten en gezegd: „het volk moet zijn godsdienst bewaren."

Zelfs is hij na „zijn marsch naar Rome", die hem tot dictator maakte, in een kerk neergeknield. Om de oude klove tusschen de kerk en den staat te overbruggen, heeft hij het godsdienstonderricht in de scholen weer ingevoerd, omdat hij de katholieken van Italië als gehoorzame burgers van zijn staat noodig had, heeft hij gezocht naar een verzoening met de kerk. Het verdrag van Lateranen was een groote diplomatieke daad van Mussolini op 't oogenblik, dat het fassisme nog zwak stond.

De vrede met de kerk was slechts uiterlijk: hoewel het katholicisme de staatsgodsdienst is, is 't fascisme niet katholiek. De onderhandelingen met het Vaticaan bewijzen dat de vergoding van den staat is heidensch en in tegenspraak met de katholieke wereldbeschouwing.

Dit bleek heel duidelijk bij den strijd om de opvoeding der jeugd.

Koloniale Raad.

Verordening betreffende het tegengaan van rookverspreiding in het eerste of stadsdistrict, de haven en het schottegat op het eiland Curaçao.

In de Memorie van Antwoord van den Gouverneur lezen we:

Dat thans voorgesteld wordt de bepalingen alleen van toepassing te verklaren op de St. Annabaai en ook geen hechtenis te stellen op een overtreding, aangezien het Bestuur geen bezwaar heeft aan deze wenschen van den Raad tegemoet te komen.

Wel bestaat er bezwaar tegen, de overtredingen dezer verordening alleen door deskundigen te doen constateeren, Deskundigheid is voor het constateeren van overtredingen niet noodig; deskundigen komen bij strafbare feiten eerst naar voren, wanneer het Openbare Ministerie of de Rechter deskundige voorlichting wenschen. Bovendien zou de beperking, door den Raad aangeduid, veel te stroef werken, in het bijzonder voor de scheepvaart zelve en zulks temeer, daar slechts over één Gouvernements deskundige op dat gebied kan worden beschikt.

Verordening tot wijziging en aanvulling van de Verordening houdende bepalingen ter bestrijding van besmettelijke ziekten,

In de Memorie van Toelichting op deze verordening lezen wij:

De bevolkingstoeneming op Aruha tengevolge van de immigratie van vreemde werkkrachten voor de aardolieondernemingen en van de uitbreiding van het havenbedrijf en het scheepvaartverkeer aldaar, heeft het besmettingsgevaar en de kansen op uitbreiding van geslachtsziekten verhoogd.

Het is daarom gewenscht, dat de regeling, die sedert 1 Januari 1922 in dit gewest in werking is getreden en op het eiland Curaçao wordt toegepast, ook voor de overige gedeelten van het gewest toepasselijk wordt gemaakt.

Wat toch is het geval.

In de artikelen 35 t/m 43 van de verordening van 9 Juni 1921, worden de maatregelen voorgeschreven, die ter bestrijding van de uitbreiding van geslachtsziekten moeten worden genomen. Artikel 41 bevat een bepaling, bedoeld als waarborg van het recht van den persoon, voor wien een geneeskundig onderzoek wordt voorgesteld, om zijn bezwaren te bevoegder plaatse te doen kennen. Deze bezwaren moeten worden ingediend bij den Gouverneur, die het hooren van de personen en van eventueele getuigen kan opdragen aan den Procureur-Generaal.

Teneinde dit ingrijpen in de persoonlijke vrijheid van den burger zooveel mogelijk met waarborgen te omkleeden, wordt het wenschelijk geacht het verhoor te leggen in handen van den Rechter, en niet in die van den Procureur-Generaal, als orgaan der Uitvoerende Macht

Behoudens de wijziging, die bovendien voor de regeling van dit verhoor ook voor het eiland Curaçao gewenscht wordt geacht en hieronder nader wordt toegelicht, maakt de afstand tusschen dit eiland en de andere gedeelten van dit gewest het tevens noodzakelijk, dat ook voor Aruba en de andere eilanden worde bepaald, dat bedoeld verhoor opgedragen zal kunnen worden aan den Kantonrechter, ter plaatse bevoegd, aan wien een door den Gouverneur aan te wijzen gouvernements-geneeskundige wordt toegevoegd.

Daar gebleken is, dat het verhoor menigmaal niet tot zijn recht komt, omdat het geneeskundig element daarbij niet vertegenwoordigd is, wordt van deze gelegenheid tot wijziging der verordening gebruik gemaakt, om ook op het eiland Curaçao de aanwezigheid van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst of van een Gouvernements-geneeskundige bij

het verhoor verplicht te stellen.

Van de beslissing van den geneeskundige, die het onderzoek, in de voorlaatste alinea van artikel 41 bedoeld, heeft geleid, en welke voor den betrokkene van zeer ingrijpenden aard kan zijn, behoort beroep open te staan bij den Gouverneur. Een nieuwe alinea aan het artikel toegevoegd, regelt dit beroep.

Voorts wordt het noodig geacht onder de voorschriften tot bestrijding van besmettelijke geslachtszieken een bepaling op te nemen, waardoor het mogelijk zal zijn beter dan tot dusver geschiedde, de hand te doen houden aan de naleving van de verplichting in artikel 38 voorgeschreven.

De aangewezen weg om aan ontijdige staking van de voorgeschreven geneeskundige behandeling het hoofd te bieden, moet gevonden worden in de medewerking van de geneeskundigen, die uiteraard reeds een werkzaam aandeel hebben in de bestrijding van geslachtsziekten.

Teneinde het den geneeskundigen, in verband met hun beroepsgeheim, mogelijk te maken aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst mededeelingen te doen van de gevallen, dat personen, die aan besmettelijk geslachtsziekten lijden, zich vermoedelijk ontrokken aan de geneeskundige behandeling, waaraan zij zich aanvankelijk hadden onderworpen, moeten, moeten die mededeelingen verplicht worden gesteld. Hoewel verwacht mag worden, dat deze verplichting, in een nieuw artikel 38 bis omschreven, niet opzettelijk zal worden overtreden, behoort toch tegen nalatigheid te worden gewaakt. De opneming van artikel 38bis onder de strafbepaling van artikel 49 wordt door het hierboven betoogde gerechtvaardigd geacht.

Curacaosche bond voor lichamelijke opvoeding.

Het is met groot leedwezen dat het Bestuur van de C. B. L. O. hetgeen vervat is in onderstaande regelen onder den aandacht van het Curaçaosche volk brengt. De tak van sport die op ons eiland wel het meest beoefend wordt is de voetbalsport.

Onze voetballers hebben het spel op zulk een hoogte weten te brengen dat vele toeschouwers met de grootste belangstelling de wedstrijden volgen. Het sportieve gevoel echter vooral van een groot gedeelte der toeschouwers staat op een zeer laag peil. Men gedraagt zich gedurende en na afloop van de de wedstrijden ten hoogste ongepast.

Het optreden van een groot gedeelte der toeschouwers is gekenmerkt door een dikwijls volkomen ongemotiveerd toejuichen van de favorieten maar vooral door een schandelijk uitjouwen van de tegenstanders.

Een dergelijke handelwijze moet door ieder weldenkende ten strengste worden afgekeurd te meer waar meerdere malen blijkt dat dit optreden, hetwelk van een volkomen gemis aan opvoeding getuigt, zich vooral richt tegen de Hollanders.

Een vriendschappelijke wedstrijd ontaardt menigmaal in een demonstratie van Macambahaat.

Menschen die tot dergelijke ongepastheden in staat zijn, bewijzen daarmede hunne onbeschaafdheid die de reputatie van het Curaçaosch volk schaadt.

Het is niet meer dan natuurlijk dat men enthousiast is voor eigen club maar het is onsportief den tegenstanders een overwinning te misgunnen. Goed spel van het eigen elftal zal men geestdriftig mogen toejuichen, maar het is onsportief een mooie prestatie van de tegenstanders te negeeren. Ja het is zelfs zoo ver gekomen dat men juicht als een der tegenstanders zich ernstig bezeert.

Het is onbegrijpelijk dat onder de Curaçaoenaars bekend om hun internationale gastvrijheid nog zoovele elementen zijn die hun Curaçaosch nationaal gevoel meenen te moeten uiten door onwelvoegelijk optreden.

De Curaçaosche bond voor lichamelijke Opvoeding die zooals de naam reeds uitdrukt al het mogelijke zal doen om de lichamelijke opvoeding te bevorderen wekt bij dezen alle weldenkenden op om zooveel als in hun vermogen is bovengenoemde misstanden ten spoedigste weg te ruimen.

Beoefenaars van Sport bedenk dat in een gezond lichaam een gezonde geest behoort te huizen. Leer Uw drift te bedwingen zooals ge Uw lichaam in Uw macht weet door gestadige oefening.

Dan eerst zult ge een waar sportsman genoemd kunnen worden; zal men, als na afloop van jaren de adem kort wordt en de stijve spieren tot kalmte manen, toch steeds den goeden sportsman in U herkennen, omdat ge geleerd hebt wat sportiviteit beteekent: eerlijk te zijn tegenover den tegenstander en vol waardeering.

BERICHTEN.

Pastoor van Bonaire.

Vrijdagmiddag is Pastoor Schipper weder per zeilgelegenheid naar Bonaire vertrokken.

Veertigurengebed in de H. Familiekerk.

Zondagavond is dit schitterend besloten. De kerk was tot de uiterste hoeken gevuld, en onder leiding van Pater Buhrs was de zang indrukwekkend.

Deze week heeft de Pastoor het nieuwe altaarkruis ontvangen met bijbehoorende kandelaars. Het is een schitterend werk, volkomen passend bij het monumentale altaar.

De eeuwige duisternis.

Voor de leden van de St. Thomaskring werd Donderdagavond bovengenoemde film gegeven, welke een treffend beeld geeft van het leven in de beide katholieke blindengestichten te Grave in Holland. Met volle belangstelling volgden de leden deze interessante opname van het leven der blinden, hun arbeid en hun ontspanning.

Naar we vernemen zullen ook voor de schoolkinderen deze rolprenten nog worden afgedraaid.

Euwens lid van „Letterkunde".

Het kolonial Weekblad schrijft:

Onder de „onsterfelijken", die de Mij. v Nederlandsche letterkunde jaarlijks benoemd, behoort ditmaal de heer P. A, Euwens O. P., de Curaçaosche geschiedvorscher. Een woord van hartelijke gelukwenschen is hier op zijn plaats. Hamelberg moge naar Euwens oordeel „de eerste" zijn geweest, die van de geschiedenis van Curaçao een bronnenstudie maakt, „de tweede" is er niet minder om. In de laatste jaren heeft Euwens zich meer bijzonder toegelegd op bestudeering van de in Spaansche archieven verscholen gegevens. Als vrucht daarvan kwam zijn opstel over de oudste kaarten van Curacao in *de West-Indische gids* eenige jaren geleden. Zijn lezing over den naam „Curacao" voor het A. N V. zal ook wel niet los van deze studie staan, en zoo krijgen wij misschien ook nog wel eens iets over. Curaçao onder Spaanch bewind, vóór 1634. De lezing over den naam „Curaçao" is door ziekte van den spreker niet kunnen doorgaan, en zou, naar wij hoorden, door een ambtgenoot worden voorgedragen. Dit is voor ons aanleiding, om pater Euwens een spoedig volledig herstel toe te wenschen; ook in het belang der wetenschappen.

Verder bevat deze aflevering van het weekblad een zeer waardeerend stukje over Pater Delgeur.

De rolprentenvertooning van het A. N. V.

Steeds blijven deze vertooningen voor de kinderen der scholen een groot succes. Van het vele schoone werk wat de groep Antillen van het Algemeen Nederl. Verbond thans op Curaçao verricht is dit misschien wel een van het schoonste.

De Hr. Rustige die de prenten met zijn woord verduidelijkt, heeft de harten der kinderen al gewonnen. Het was gisteren middag nog weer eens te zien in het Theater Ideal. Degroote opkomst is zeker een blijk van waardeering aan de rolprentencommissie voor het moeilijke en kostbare werk, om voor de kinderen goede vertooningen te krijgen. Maar ook van de grooten verwachten we waardeering door hun steun te geven aan dit schoone werk van het Algemeen Nederl. Verbond.

De Arbeidsbeurs.

Ze komt er toch. Al duurde het wat lang. Dank zij het initiatief van de Cur. R. K. Volksbond en de hulp van het Gouvernement. Naar we vernemen zal ze binnenkort beginnen te werken Er zal een commissie voor benoemd worden en de ambtenaar van de beurs zal worden den Heer E. Martijn.

De beurs zal drie morgens in de week open zijn waarvan natuurlijk te zijner tijd nog wel kennis zal gegeven worden.

Tegemoetkoming aan de pontjesbazen.

Deze menschen, die vooral in deze slechte tijd een zwaar bestaan hebben, hebben bij het Gouvernement een verzoek ingediend tot de opheffing van de betaling welke ieder jaar moet geschieden voor de keuring hunner ponten. Dit bedrag bedraagt f. 15. Zijn we goed ingelicht, dan heeft het Gouvernement hierop goedgunstig beschikt en zal het maatregelen nemen om deze belasting afgeschaft te krijgen. Voorloopig kan de commissie met de keuring belast vrijstelling geven tot de a.s. beschikking.

Radio-muziek uitzending van het MS. Colombia.

Bovengenoemd schip dat a.s. Zondag te Pto. Cabello en Maandag a.s. te Curaçao wordt verwacht zal wederom radioconcerten geven op golflengte van 250 M.

Zondag 19 Mei van Pto. Cabello van 11—12 uur.

Maandag 20 Mei van Curaçao van 12,15 tot 1,30 en van 8 tot 9,30.

De avonden van het Algemeen Nederlandsch Verbond.

De groep Nederl. Antillen van het A. N. V. zit niet stil. In de maand Augustus zullen zelfs twee lezingen gegeven worden. Op 5 Augustus zal in het Theater Ideal de lezing gegeven worden van Pater Euwens, over de oorsprong en beteekenis van den naam van ons eiland Curaçao. Reeds tweemaal is deze lezing aangekondigd geweest, en de laatste keer werden de grage toehoorders nog op den dag zelf der lezing een teleurstelling bezorgd. Pater Euwens heeft daarom zijn manuscript maar in handen gesteld van Pater Hulsman, die voor hem op genoemden datum deze lezing met lichtbeelden houden zal.

Verder zal Ir. van Westrienen in dezelfde maand, waarschijnlijk in de club Asiento een lezing geven, met een filmvoorstelling van het Nederlandsche fabrikaat.

De verschillende groote Nederlandsche industrieen zullen dien avond vertoond worden, en de Hr. Westrienen die in verschillende van die industrieën gewerkt heeft, zal er een voordracht bij houden.

Verschillende firma's hebben ook voor dien avond reclameartikelen beschikbaar gesteld.

Ten slotte heeft ook de Hr. Jhr. Quarles van Ufford zich nog beschikbaar gesteld voor een avond van het Algem. Nederlandsch Verbond.

Mogen al deze komende avonden zoo goed slagen als die er geweest zijn. Wanneer het publiek even zeer van zijn waardeering uiting geeft, dan twijfelen wij er niet aan.

St. Martin.

De *N. R. Ct.* heeft eenige weken geleden plaatsruimte afgestaan voor een particuliere correspondentie over Franschen invloed op St. Martin, waarin Mr. Schalkwijk op zijn beurt een voordeel zag, een economisch voordeel wel te verstaan. Wij zijn in staat hieromtrent wat meer mee te deelen.

De toestand van winkeliers, kooplui, estate-houders is al jarenlang treurig, en werd er niet beter op. Aan den eenen, den Nederlandschen, kantstilstand, en ginds, op het Fransche gedeelte, de opkomst van Marigot, ook door de rechtstreeksche verbinding over Martinique-Guadeloupe met N. Amerika en Frankrijk; dáár daalden de prijzen, en Philipsburg bleef met zijn goederen zitten. De maire van Marigot, Constant Fleming, was bereid, toen nieuw kapitaal noodig was, dit in meer dan een onderneming te steken. Zoo is hij nu o.a. zeer geïnteresseerd bij de zoutexploitatie op het Nederlandsch gedeelte van het eiland. De veronderstelling, dat aanstonds suikerriet voor rumproductie zal geplant worden, acht onze zegsman niet waarschijnlijk.

Den 10den Mei werdt op St. Martin N. G. een Amerikaansche stoomboot van de Furness-lijn verwacht. Wat zal er te halen zijn, nu nog? De Western Oceaanlijn haalt alles van Marigot, Saba en St. Eustatius blijven zich houden aan St. Thomas.

Het is den door den gouverneur naar de bovenwindsche eilanden gezonden handelsagent niet gelukt betrekkingen aan te knoopen. Wel is als gevolg van deze reis een landbouwvereeniging opgericht.

Indertijd schreven wij over een mogelijke overplaatsing van mej. Slothouwer van St. Martin naar Saba. Natuurlijk moeten hierbij alleen onderwijsbelangen beslissen. Juist uit dat oogpunt lijkt een dergelijke overplaatsing nog zoo vreemd niet. Op Saba zijn meer krachten geschikt voor opleiding bij het onderwijs dan op St. Martin. En de Sabanen naar St. Martin te laten komen, zal wel te duur zijn. Ook is 't goed te waken tegen veramerikanizeering der lui op Saba.

Aldus het Kol. Weekblad.

Dat het de handelsagent echter niet gelukt is, betrekkingen aan te knoopen is niet waar. Thans worden hier al aardig artikelen van de Bovenwinden verkocht.

Curacao in de Tweede Kamer.

Volgens de laatste mail, heeft de kamer, wat niet dikwijls gebeurt, buiten de Begrooting, zich bezig gehouden met dit gebiedsdeel.

Het waren eenige stratenmakers, die de aandacht van de Kamer voor zich opeischten. Deze lieden hadden zich voor drie jaren in Curaçaoschen dienst verbonden, maar bleken ongeschikt voor hun werk. Met 3 maanden loon schijnen zij toen tot hun genoegen terruggezonden te zijn. Aannemende, dat vrijwilig in onderling goedvinden gouvernement en straatmakers gescheiden zijn, meent de commissie van rapporteurs, en op haar voorstel de Kamer, toch den minister de les te moeten lezen over de wijze van uitzending, hier gevolgd, en dringt zij aan op een regeling, die bijherhaling voorkomt.

Op zijn beurt stuurde ook een uit Curaçao uitgewezen Surinamer (De Hr. Louis Doedel) een request, zijn tweede al, aan de tweede Kamer. Hij noemt zich „een tweede klas Nedelander,"t zonder dit begrip te omschrijven, wat maar goed is, want requestenschijven is blijkbaar zijn kracht niet. Het is een hopeloos taaltje, van de aanspraak der kamerleden als „Hoogmogende Heeren tot het slot, waarin hij vraagt, hem „in Hollandsche rechtsvoetsporen rechtvaardigheid te willen doen."

(K. W.)

Verlaging der Broodprijs.

Naar de Kamer van koophandel mededeelde, is de broodprijs verlaagd van 5 op 4 ct. De Heer Welhous deelde ons mede, dat hij dit reeds doet sinds 15 Juli.

Bij informaties hoorden wij echter gisteren nog, dat men nog steeds 5 ct. betaalt. We vernamen dat dit komt van de wederverkoopers, die het brood van de bakker voor 3½ cent ontvangen, maar de verkoopprijs niet willen verlagen op 4 ct.

Onze volkstelling.

Eenige maanden geleden hebben we de gegevens medegedeeld omtrent het aantal inwoners.

Veel verder is echter het bureau thans nog niet. En het is heelaas te vreezen, dat het nog wel langen tijd zal duren eer er meerdere belangrijke cijfers verstrekt zullen worden, daar er thans slechts 2 ambtenaren zijn, om nog de verdere tellingen te doen.

Wat de godsdiensten betreft konden we slechts cijfers krijgen over het 2e district, waaronder Negropont, de terreinen der Isla en Newport vallen, en verders alles ten oosten van de stad.

In dit district wonen 21959 menschen (het totaal van ons eiland was ongeveer 50,000).

Wat godsdienstige gezindte betreft worden deze als volgt verdeeld:

Katholieken	19053
Protestanten (10 kerkgenootschappen)	1881
Joden (2 gemeentes)	8
Andere godsdiensten	150
Geen godsdienst	867

Officieele berichten.

De Gouverneur heeft bepaald, dat op den verjaardag van Hare Majesteit de Koningin Moeder op Zondag den 2den Augustus 1931 van zonsop- tot zonsondergang van de openbare gebouwen, de forten op dit eiland en van de gouvernementsvaartuigen zal worden gevlagd.

Aan den Heer G. R. E Herrera, is op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als tweeden vervanger van den kantonrechter op Bonaire.

Aan Mevr. S. M. H. Schutte-Ferguson, hoofd der voorbereidende klasse verbonden aan de Wilhelminaschool op Curacao is over het tijdvak van en met 15 Juli tot en met 31 Augustus 1931 verlof verleend.

Aan Mevr. J. E. S. Haayen-Krafft, tijdelijk onderwijzeres 5de klasse bij het openbaar onderwijs in Curaçao, werkzaam gesteld aan de Openbare Meisjesschool voor meer uitgebreid Lager onderwijs te Willemstad op Curacao, is, op haar verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan den tijdelijk schrijver P. van Ierland, werkzaam ten kantore van den Directeur van 's Lands Radio en Telefoondienst alhier, is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De Heer Guillermo Boye is benoemd tot tijdelijk schrijver alhier en werkzaam gesteld ten kantore van de Directeur van 's Lands Radio en Telefoondienst.

Mevr. M. C. van Otteren geb. Dorren, is voor het tijdvak van en met 20 Juli tot en met 31 Augustus 1931 benoemd tot tijdelijk onderwijzeres 3de klasse bij het Openbaar onderwijs in Curaçao en werkzaam gesteld aan de Openbare Meisjesschool voor meer uitgebreid lager onderwijs (Wilhelminaschool) te Willemstad op Curaçao.

Mevr. W. G. H. Boskaljon is benoemd tot tijdelijk onderwijzeres 3de klasse bij het openbaar onderwijs in Curaçao en werkzaam gesteld aan de Openbare Meisjesschool voor meer uitgebreid lager onderwijs (Wilhelminaschool) te Willemstad op Curaçao.

Mevr. O. de Veer geb. Meyer is benoemd tot tijdelijk onderwijzeres 3de klasse bij het openbaar onderwijs in Curaçao en werkzaam gesteld aan de openbare school voor gewoon lager onderwijs (Emmaschool) te Willemstad op Curaçao.

Aan wien de eer?

Onder dit kopje heeft het Kol. Weekblad het nogmaals over de quaestie, wie de eer had van het binnenvoeren der Statendam in onze havens en schrijft dan:

Vroegen wij, omdat de *N. R. Ct.* voor het binnenbrengen van de Statendam in de St. Annabaai den gezagvoerder huldigde, en de *Amigoe* lof daarvoor toebracht aan den loods. Het was min of meer een rhetorische vraag, waarop wij voor ons geen antwoord behoefden, omdat wij het — door toevallige omstandigheden — beter wisten dan beide redacties, die wij toch wel eens uit den hoek wilden laten komen. Dat is ons gelukt met de *Amigoe*, die .... op kondschap uitgegaan is, en nu gehoord heeft, dat de kapitein de eer „van het risico" heeft en de loods die van de navegatie. Ook de loodsen hebben zich met het geval bemoeid, en de secretaris der *Loodsenvereeniging Nederland* schrijft ons hun gevoelen en het zijne, wat niet veel afwijkt van dat van den berichtgever van de *Amigoe*. Wij zouden een en ander gaarne opnemen maar 't is te veel, en de stof raakt „Curacao" zoo weinig. Daarom alleen nog een enkele opmerking onzerzijds. De eer komt natuurlijk aan de navigateur. Pratisch is dat in zulke gevallen de loods. De kapitein blijft echter ook met den loods aan boord — de voor de navegatie verantwoordelijk man. De Raad voor de scheepvaart heeft dit meermalen doen uitkomen. Zoo beslist de kapitein natuurlijk, of binnen zal worden geloopen. Voor hem is, ook als hij het vaarwater min of meer kent, bij die beslissing van invloed zijn ervaring omtrent de bestuurbaarheid van het schip en zijn vertrouwen in den loodsdienst. Hij blijft bevoegd — anders zou hij de verantwoordelijkheid niet kunnen dragen — in de navigatie van den loods in te grijpen. Wij gelooven niet, dat dit veel voorkomt, en daarom zijn wij geneigd, tenzij het tegendeel blijkt, de eer aan den loods te geven. Hoe groot die eer nu is, weten wij niet. Door en door bekend als hij is met het vaarwater, is die eer minder groot, dan die van den gezagvoerder zou zijn, als hij zonder loodsmansaanwijzing was binnengevaren. Maar Curaçao heeft het gebruik van den loods verplicht gesteld.

Curaçaosche Voetbalbond.

Wedstrijden tegen „LA UNION" S. C, uit CARACAS.

Door de elftal-commissie van den C. V. B. zijn voor de te houden wedstrijden tegen La Union S. C. uit Caracas de volgende Bondselftallen vastgesteld behoudens wijzigingen welke later noodzakelijk mochten blijken te zijn.

BONDSELFTAL A.
Zwart-Wit

Euwe (Asiento)

De Nieuwe (Asiento) — **Maduro (Aanv.)** (Trappers)

De Wolf (Asiento) — Santiago (Jong. Holl) — Bosnie (Transvaal)

R. Maduro (Volharding) — De Castro (Volharding) — Kroon (Asiento) — Michael (Jong. Holl.) — Vermeulen (Asiento)

Reserves:
Lampe (Jong Holland)
Van Tricht (Transvaal)
Meerens (Volharding)
Leers (Jong Holland)

BONDSELFTAL B
Wit

Lampe (Jong Holland)

Hollander (Jong Holland) — Van Tricht (Transvaal)

W Leers (Jong Holl.) — Meerens (Volharding) — Man-A-San (Transvaal)

Valies (Trekv) — Brons (Transv.) — **(Nahar Aanv.)** (Transvaal) — Klink (Transvaal) — E. de Castro (Trappers)

Reserves:
Tielman (Volharding)
Doran (Trappers)
Pierhagen (Asiento)
Doornspeek (Trekvogels)

De elftallen A en B zullen Zondag 19 Juli a. s. een oefendwedstrijd spelen op Mundo Nobo. Aanvang 4.30 precies. Scheidsrecter Hr HAGENDIJK.

Van La Union is deze week telegrafisch bericht ontvangen dat zij begin Augustus naar Curacao zal komen.

Nadere bijzonderheden zouden nog per brief worden medegedeeld.

HET BESTUUR.

Ter zalige Gedachtenis aan Z. D. H. Mgr. M. G. Vuylsteke.

Op 31 Juli, de verjaardag van Mgr. Vuylsteke, zal in de Kathedraal een. plechtige Requiem mis gezongen worden, als eerste jaargetijde. Deze H. Mis zal zijn des morgens om 8 uur

Dien dag zal waarschijnlijk ook gereed zijn het nieuwe graf op het kerkhof. Behalve met het bischoppelijk wapen in mozaik, zal de kapel daarvan ook nog versierd worden, aldus *La Cruz* met een buste van den overleden bisschop, een geschenk van den beeldhouwer van het standbeeld Brion de Hr. John de Pool te Panama.

Haai in de Haven.

Zaterdagmorgen bracht zulk een vijand van visch en visscher een bezoek aan onze havenmond. Waarschijnlijk om eens te inspecteeren, hoe ver het staat met de haaienvangst Mij. Maar ook zonder deze Mij. was het beest gauw gevangen. Vele toeschouwers volgden op de kant deze interessante jacht.

Verkiezing Landraad op Aruba.

Op Dinsdag 21 Juni heeft op Aruba de verkiezing plaats van een landraad in plaats van den Heer Eman. Deze Heer is echter herkiesbaar en heeft zich ook candidaat gesteld. Als tegencandidaat staat Dr. Dussenbroek, geneesheer van de Arend petroleum Mij.

De raadgevingen van „LA CRUZ".

Dit blad is wel niet ons oudste, maar de redacteur overtreft toch al zijn collega's in leeftijd en ondervindiug, en het stempel daarvan ligt op het blad. Zooheeft het laatste nummer verschillende raadgevingen aan het Gouvernement.

Aan Dr. Sardeman wordt aanbevolen een gesloten jachttijd te maken voor de herten op ons eiland, wil men deze dieren niet geheel en al uitroeien.

Voor de kruispunten op de verschillende buitenwegen worden wegwijzers gevraagd, en voor de wegen zelf de stoomwals.

De Gouverneur naar de Bovenwinden.

Met Hr. Ms. Banckert zal Maandag a.s. Z.E. de Gouverneur naar de Bovenwinden vertrekken. Behalve de Adjudant Luit. Fens, zullen nog meegaan Mr. Gronemeyer en de Hr. Haayen.

Het gezelschap zal in de eerste dagen van Augustus weer op Curaçao terug zijn. Ook zal dan mee terugkomen de Gouvernementsveearts de Hr. Sardeman.

Een goede reis en moge er veel succes uit volgen voor onze zustereilanden.

Beëediging van President Gomez.

Maandag l.l. vond te Caracas de beëediging plaats van General Juan Vicente Gomez als president van Venezuela. Het was dien dag in Venezuela een nationale feestdag. Te 11 uur 'smorgens legde President Gomez in blauw uniform alleen versierd met de orde van Bolivar, de eed op de grondwet af.

Curacaosche ambachtsliedenbond „Exelsior"

Na de laatste bestuursvergadering op 24 Juni 1931 hield deze bond op den 6den Juli een algemeene ledenvergadering in het Gouverneur Barge's bad. De president L. V. M. Paz opende de vergadering met een welkomstwoord aan de leden. Volgens de president ontbrak er nog veel aan de uitvoering van het reglement en toch om kracht te geven aan de vereeniging waren deze zaken noodig. De bond was er o.a. nog niet in geslaagd tot het openen van een timmermanswinkel, noch ambachtsschool, noch spaarkas en zoo zijn er meer van die dingen.

Maar in deze slechte tijden zijn de oprichting van dergelijke instellingen haast onmogelijk. Toch wijdt het bestuur al zijn aandacht aan de verbetering der arbeiders en het belang van den bond „Excelsior".

Ons reglement zegt, dat de leden vaklui moeten zijn, maar om daartoe te komen hebben we de hulp noodig van degelijke en vakkundige menschen

Spr. wilde in een algemeene vergadering een oproep doen tot allen, die met raad en daad kunnen bijstaan, en spoort allen aan tot aansluiting aan den bond.

Daarna wekte ook de eerste commissaris de Hr. Henriquez op tot aansluiting aan den bond en de 1e Secretaris de Hr. B. Wasker betoogde hoe noodzakelijk thans een bond is. Maat we zijn nog zwak en kunnen daarom nog niet veel doen. Maar ieder moet het voornemen maken vrienden mee te brengen en kennissen; zoo zullen we binnen zes maanden 2 a 3 duizend leden tellen en zullen we zien hoe groot de vooruitgang is in het komende jaar.

Niets meer aan de orde zijnde sloot de voorzitter de vergadering.

Mutatie bij de Marine.

In de Hollandsche mail, lazen wij van den officier der Marine Stoomvaartdienst 1e kl. L. C. Koolen, die indertijd hier op de Hr. Ms. Banckert was, dat hem op zijn verzoek, eervol ontslag uit den zeedienst is verleend met den ingang van den dag, waarop hij de betrekking van werktuigkundig afdeelingshoofd bij het Marine-Etablissement te Soerabaja zal aanvaarden.

Vereeniging Oost en West.

Op de hoofdbestuursvergadering in Leiden gehouden werden tot leden van het hoofdbestuur benoemd de heeren Van Peski, Röpcke, Daubauton en dr. Polvliet. Voor laatstgenoemde als plaatsvervanger de heer Menkman.

De afdracht aan het hoofdbestuur door de afdeelingen Suriname en Curaçao word bepaald op 30 pCt.

Oud Gouverneur Fruytier bemiddelaar.

We lazen in de Hollandsche mail. Dezer dagen is een loongeschil ontstaan tusschen den R.K. Landarbeidersbond en den Kring Hulst van den Ned. Chr. Boerenbond (werkgevers), voor den laatste wat betreft de afdeelingen Westdorpe, Zuiddorpe, Boschkapelle, Terholen en Graauw. Er werd besloten dit geschil aan arbitrage te onderwepen, maar men kon het niet eens worden over den voorzitter van het scheidsgerecht.

In verband hiermede belegde de Rijksbemiddelaar, prof. mr. Aalberse. met de partijen een conferentie. Het resultaat daarvan is, dat aan ir. L. A. Fruytier verzocht is als voorzitter op te treden, die deze opdracht heeft aanvaard.

Algemeene Rekenkamer.

Het nadeelig saldo van Suriname en Curaçao.

De minister van Koloniën heeft aan den voorzitter der Tweede Kamer doen toekomen de Verslagen der Alg. Rekenkamer betreffende haar werkzaamheden over 1930.

De Rekenkamer teekent aan, dat de stand der rekening van s'Rijks schatkist met Suriname op 31 December 1931 een saldo van f 13.020.355.62 in het nadeel van dit gebiedsdeel uitwees. Voor Curaçao was dit bedrag f 4.965.097,60 in het nadeel van dit gebiedsdeel.

Comp. Transatlantique.

Steun van den staat — Reorganisatie van het bedrijf.

De financieele commissie van de Kamer in Frankrijk heeft 11 Juni beraadslaagd over de reorganisatie van het bedrijf der Compagnie Transatlantique. Minister-president Laval gaf een uitvoerig overzicht over de moeilijkheden,, waarin de maatschappij verkeert en die veroorzaakt zijn door de algemeene crisis, in het scheepsvaartbedrijf, tengevolge waarvan de maatschappij gedwongen is geweest ongeveer 30 schepen op te leggen. Bovendien werden de moeilijkheden nog vermeerderd door den onder handen zijnden bouw van het nieuwe luxestoomschip, dat 600 millioen francs kost en bestemd is om het de maatschappij mogelijk te maken, met de andere schepen te kunnen concurreeren. De minister-president deelde mede, dat de regeering vandaag een wetsontwerp zal indienen, waarvoor zij de urgente behandeling verlangt. Volgens de Matin zal in dit wetsontwerp worden voorgesteld de subsidies voor het postvervoerverhoogen, uitstel te verleenen voor de terugbetaling van de schulden aan den staat en en een voorschot te verleenen, gelijkstaande aan het bedrag van 4 jaarlijksche subsidies. Daarentegen moet de maatschappij zich ver plichten het bedrijf te reorganiseeren en de vrachten en passageprijzen te verlagen.

Verplaatsing hoofdbureau Politie.

Op Woensdag l.l. is ons hoofdbureau van politie overgeplaatst, Het is thans niet meer in het Waterfort, maar in het fort Amsterdam ondergebracht, in de voormalige apotheek en spreekkamer van den chef van den militair Geneeskundigen dienst.

De ingang voor het publiek tot het nieuwe hoofdbureau is door het fiscalaat en voor degenen, die de Chefs persoonlijk wenschen te spreken, door het fort Amsterdam.

De telefoon nummers zijn hetzelfde gebleven.

RECTIFICATIE.

Na het afdrukken van den scheeplijst van de K. N. S. M. werd ons de volgende correctie aangeboden, die we hier weergeven.

Naar Pto. Cabello en New York

S S. Calypso — 19 Juli.

S S. Flora — 24 Juli.

Iets over Michael Faraday.

Hondert jaar geleden deed hij zijn belangrijkste uitvindingen.

De grondslagen der wisselstroomtechniek werden gelegd door den Engelschen geleerde Michael Faraday. Op de door hem ontwikkelde stellingen berusten tallooze toepassingen der electrotechniek

Het construeeren van onze moderne radio-toestellen, electrische gramofoonopnemers, electro-motoren en tallooze andere apparaten was slechts mogelijk door Faraday's vindingen toe te passen.

In Augustus van dit jaar zal het honderd jaar geleden zijn, dat Faraday zijn belangrijkste proefnemingen deed, die de ontdekking van de electromagnetische inductie ten gevolge hadden.

In verband hiermee is het zeker interessant in het kort de levensgeschiedenis van dezen grooten physicus na te gaan.

Michael Faraday werd op 22 September 1791 in een voorstad van Londen geboren. Zijn vader was niet in staat hem veel te laten leeren, zoodat Michael nauwelijks lezen, schrijven en rekenen kon, toen hij op twaalfjarigen leeftijd een baantje als loopjongen bij een boekhandel kreeg. Een betere „positie" kreeg hij twee jaar later als boekbindersleerling. Onder de vele boeken, die hij hier in handen kreeg waren er ook verschillende, die over natuurkunde handelden. Michael bestudeerde deze boeken altijd met groote belangstelling en begon den wensch te koesteren eenmaal een plaats te zullen krijgen in een laboratorium.

Toen hij eens een lezing van den bekenden natuurkundige Davy hoorde, schreef hij alles op, wat deze geleerde had gesproken. Hij zond dit opstel naar Davy en vroeg hem of er voor hem geen plaats op zijn laboratoruim te vinden zou zijn. Davy las het opstel door en was van meening, dat er wel iets in den jongen Faraday stak. Hij gaf hem een plaats als assistent op zijn laboratorium en in deze functie vergezelde Faraday Davy op verschillende Europeesche reizen.

Reeds spoedig kreeg Faraday een groote bekendheid, die zich zelfs buiten Engeland uitstrekte. Verschillende malen bood men hem een positie als professor aan, waarvoor hij echter bedankte, daar hij zijn tijd liever aan practisch werk besteedde. In deze jaren deed hij tallooze belanglijke ontdekkingen op het gebied van de electromagnetische industrie.

Op veertigjarigen leeftijd wordt hij echter veel minder productief. Slechts bij tusschenpoozen verrichtte hij nog belangrijk werk, daar zijn geheugen slecht begon te worden en hij soms zelfs dingen opnieuw ontdekte, die hij volgens zijn aanteekeningen reeds jaren geleden gevonden had.

Vanaf 1860 presteerde hij feitelijk niets meer en in 1868 stierf hij.

Steunt nu het APOSTOLAAT DER ZEE, door het koopen van hare loterijbriefjes. Hoofdprijs f. 2000. Trekking 30 Juli.

Het Bestuur.

IN DANK ONTVANGEN VAN HET

SURINAAMSCH HANDELSAGENTSCHAP-CURAÇAO, HANDELSKADE.

(GEREGELDE AANVOER VAN ANANAS UIT SURINAME).

Recept voor Ananasschotel.

Men neme een goed rijpe Ananasvrucht, schilt deze, pikt de oogen uit snijdt haar in schijven ¾ duim en die weer in blokjes, het hart er uit.

Men zet die stukken met sap van 1 citroen op lage gasvlam in gesloten pan en laat een uurtje zacht koken onder bijvoeging van 3 lepels suiker (naar smaak) en 12 kruidnagelen

Daarna vermengt men met de stukken ananas 1 gladgestreken eetlepel maizena met een weinig water aangemaakt, roert goed om en laat weer 20 minuten koken.

Nu maakt men een dikke eier- en melk-custard (vla) met eenige druppels citroenessence.

De ananas wordt nu in een mooie glazen schaal gegoten, de custard er over en het geheel voor gebruik een uur op ijs gezet; daarna gereed voor gebruik aan tafel.

Verlaging der lichtprijzen.

Naar we vernemen is dezer dagen uit Holland telegrafisch bericht ontvangen, dat de nieuwe, verlaagde prijzen voor het electriciteitsverbruik dezer dagen worden afgezonden.

We wisten reeds maanden lang, dat het Bestuur bezig was met besprekingen daaromtrent, weshalve we ook ingezonden stukken over de lichtprijs geweigerd hebben.

Daar echter al deze besprekingen via het hoofdkantoor in Holland moesten gaan, duurde de oplossing dezer quaestie zoo lang. Maar we zijn er nu toch eindelijk.

Valsche munters.

Men heeft hier op Curaçao banknoten van f 10 vervalscht in banknoten van f 50. Bij Curiels Bank heeft men gisteren getracht zulk een bankbiljet af te leveren.

De zaak is echter in handen van de Recherche. Het publiek echter is gewaarschuwd.

Steun het „Apostolaat der Zee."

Bekendmaking.

Bij vonnis van den Rechter in het Kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden, zittingsplaats Curaçao, van den 27sten Juni 1900 en een en dertig is verklaard in staat van faillissement ENRIQUE RUIZ, van beroep koopman, wonende alhier, met benoeming van den Edelgrootachtbaren Hr. Dr. W. M. A. WEITJES, lid van het Hof van Justitie alhier, tevens rechter in voormeld Kantongerecht, tot Rechter-Commissaris en van ondergeteekende, Praktizijn bij voormeld Hof, kantoor houdende in de Willemstad, Bargestraat No. 32, tot curator.

De E. G. A. Heer Rechter-Commissaris voornoemd heeft bepaald:

1. dat de termijn binnen welken de schuldvorderingen moeten zijn ingediend, zal eindigen den 31sten Juli 1931.

2. dat de verificatievergadering zal gehouden worden op Woensdag den 26sten Augustus 1931 des voormiddags te 11 uur ten Raadhuize alhier.

De Curator

J. L. C. MONSANTO.

3—6

Bekendmaking.

Bij vonnis van den rechter in het Kantongerecht op de Benedenwindwindsche eilanden, zittingsplaats Curaçao, van den 27sten Juni 1900 en een en dertig is verklaard in staat van faillissement EMILIO FERDINANDEZ WILLIAMS, van beroep koopman, 'wonende alhier, met benoeming van den Edelgrootachtbaren Heer Dr. H. POLVLIET, lid van het Hof van Justitie alhier, tevens rechter in voormeld Kantongerecht, tot Rechter-Commissaris en van ondergeteekende, Praktizijn bij voormeld Hof, kantoor houdende in de Willemstad, Bargestraat No. 32, tot curator.

De E. G. A. Heer Rechter-Commissaris voornoemd heeft bepaald:

1. dat de termijn binnen welken de schuldvorderingen moeten zijn ingediend; zal eindigen den 31sten Juli 1931.

2. dat de verificatievergadering zal gehouden worden op Donderdag den 27sten Augustus 1931 des voormiddags 11 uur ten Raadhuize alhier.

De Curator

3—6 *J. L. C. MONSANTO*

Bekendmaking.

De Procureur - Generaal, Hoofd der Politie in Curaçao, brengt hierbij ter algemeene kennisse, dat met ingaan van heden tot nadere bekendmaking de Rifwaterbrug wegens reparatien afgesloten zal zijn voor alle verkeer terwijl gedurende dien tijd voor voetgangers daar ter plaatse gelegenheid zal zijn gratis over te varen.

Willemstad, Curaçao, 25 Juni 1931.

De Procureur - Generaal,

Hoofd der Politie v. d.

M. V. Dijk.

3—3

Dankbetuiging.

Langs dezen weg betuigt ondergeteekende zijn hartgrondigen dank na de Goede GOD, aan het Bestuur van de Curaçaosche Voetbal Bond, het Bestuur van Zijne Vereeniging de R.K.V. V. Jong Holland en aan al de medeleden van Jong - Holland voor de vele blijken van belangstelling ondervonden gedurende zijn verblijf in het St. Elisabeth Gasthuis.

PABLO SIBILON.

Cur: 15/7/31.

Waarom lijden aan de lever?

Waarom geplaagd worden door onooglijke gelaatsvlekken, geelgetinte oogen en een gevoel van verveling en lusteloosheid?

Hoofdpijn, duizelingen, last van de gal komen er gewis nog bij. U moet uw trage leveprikkelen, de gal doen vloeien door Carter's Kleine Leverpillen te gebruiken.

Ze werken tevens als een zacht, zuiver plantaardig laxeermiddel, vrij van calomel en giftige ingrediënten. Ze zijn klein, gemakkelijk door te halen en U raakt er niet aan verwend. Deze pillen zijn geen purgeermidde dat kramp of pijn noch onaangename nawerking veroorzaakt; integendeel, ze werken opwekkend.

Alle apothekers vekoopen de echte rood akjes.

„Apostolaat der Zee"

Geef U op bij:

VAN EEDEN, Loods, of

C. KRAMER, Ambtenaar

v. Stoomwezen

Desde 1764

El Té de Otto Roelofs es el mejor

Maduro's Bank

Curaçao. N.W.I.

Volgestort Kapitaal en Reserve fls. 3.000.00 --

Koopt en verkoopt wissels,

buitenlandsch bankpapier, coupons,

gemunt goud en zilver.

Neemt gelden à depósito en opent

chequerekeningen met rente-vergoeding.

Verschaft Reiswissels, Credietbrieven,

Telegrafische Uitbetalingen.

Effecten orders.

Spaarbank Safeloketten

KONINK. NED. STOOMBOOT MIJ. N.V.

Afvaarten van Curaçao:

(Wijzigingen voorbehouden zonder voorafgaande kennisgeving.)

NAAR Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal en Pto. Limon:	
MS. „Colombia"	20 Juli
SS. „Venezuela"	5 Aug.
SS. „Costa Rica"	17 Aug.
SS. „Simon Bolivar"	2 Sept.
NAAR Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:	
SS. „Crijnssen"	23 Juli
SS. „Colombia"	6 Aug.
SS. „Venezuela"	20 Aug.
SS. „Costa Rica"	3 Sept.
Naar Port-au-Prince en New-York:	
SS. „Van Rensselaer"	6 Aug.
SS. „Oranje Nassau"	20 Aug.

Passages naar Europa via New York in connectie met de voornaamste lijnen van New York, worden verstrekt tegen gereduceerde prijzen.

NAAR Pto. Cabello, La Guaira, Guanta, Cumaná Pampatar, Carúpano, Trinidad, Georgetown Paramaribo, Madeira Plymouth, Havre en Amsterdam:	
SS. „Stuyvesant"	19 Juli
SS. „Cottica"	9 Aug.
Naar Pto. Cabello en New York:	
SS. „Flora"	24 Juli
SS. „Bacchus"	31 Juli
Direct naar La Guaira:	
SS. „EL LIBERTADOR"	29 Juli
SS. „EL LIBERTADOR"	12 Aug.
Naar Cristobal en Pacific Coast:	
SS. „Helder"	31 Juli
SS. „Barneveld"	14 Aug.
Direct naar Rotterdam:	
SS. „Boskoop"	28 Juli
SS. „Orestes"	10 Aug.
Naar St. Martin, Eustatius en Saba:	
SS. „Midas"	27 Juli
Santo Domingo:	
SS. „Midas"	27 Juli
Naar Porto Rico (Ponce Mayaguez, San Juan de P.R.	
SS. „Atlas"	ca. 22 Juli
Naar Bonaire:	
SS. „Atlas"	15 Aug
Naar ARUBA EN MARACAIBO:	
SS. „Bacchus"	19 Juli
SS. „Calypso"	9 Aug.

VAARPLAN SS. „EL LIBERTADOR".

Vertrek van Curaçao	Maandag	20 Juli	2	p.m.
Aankomst te Aruba	„	20 Juli	8	p.m.
Vertrek van Aruba	„	20 Juli	9	p.m.
Aankomst te Maracaibo	Dinsdag	21 Juli	10	a.m.
Vertrek van Maracaibo	Woensdag	22 Juli	8	a.m.
Aankomst te Aruba	Woensdag	22 Juli	10	p.m.
Vertrek van Aruba	„	22 Juli	11	p.m.
Aankomst te Curaçao	Donderdag	23 Juli	6	a.m.

☛ De afvaart van Curaçao naar Maracaibo op 23 Juli is vervallen. ☚

Vertrek van Curaçao	Zondag	26 Juli	2	p.m.
Aankomst te Aruba	„	26 Juli	8	p.m.
Vertrek van Aruba	„	26 Juli	9	p.m.
Aankomst te Maracaibo	Maandag	27 Juli	10	a.m.
Vertrek van Maracaibo	Dinsdag	28 Juli	2	p.m.
Aankomst te Curaçao	Woensdag	29 Juli	5.30	a.m.

N. B. Aan boord van de Colon- en Suriname-lijn-schepen worden geen bezoekers toegelaten, tenzij in het bezit van een toegangskaart uitgegeven door het Hoofdagentschap.

Alle aanvragen voor lunch en diner aan boord van de Colon- en Suriname-lijn-schepen, gedurende het oponthoud in deze haven, moeten gericht worden aan het Hoofdagentschap.

Toegang tot de Westwerf: UITSLUITEND via het hek aan de Havenstraat.

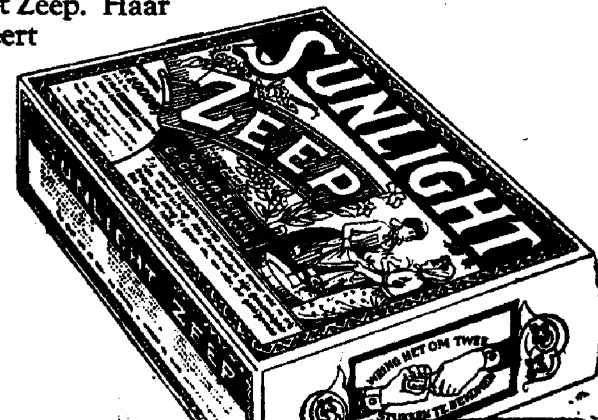

Gebruikt U goede zeep voor Uw wasch

Om veilig te zijn voor Uwe kleeren behoort een zeep dit ook voor Uwe handen te zijn. Sunlight Zeep *is* dit! — en wel omdat ze absoluut zuiver is.

Het zuivere, overvloedige sop van Sunlight Zeep maakt zoo gemakkelijk schoon, dat men slechts zeer losjes behoeft te wrijven. Het vuil weekt gemakkelijk en vlug los. De kleeren worden prachtig wit en voelen heerlijk zacht aan.

Eisch altijd Sunlight Zeep. Haar zuiverheid garandeert een langen levensduur voor al Uw stoffen.

Elk stuk Sunlight Zeep vermeldt de £1000 garantie voor volkomen zuiverheid.

E-S 490-50 D LEVER BROTHERS LIMITED, PORT SUNLIGHT, ENGELAND

AUTOMOBIELEN BUICK PONTIAC — TRUCKS G. M. C. CHEVROLET — MOTORFIETSEN HARLEY-DAVIDSON	PATZENHOFER BIER — E. MORENO BRANDAO bericht hiermede zijn geachte clientele, dat zijn zaak verplaatst is naar Scharloo No. 156, waar telefonische orders worden aangenomen. Bestellingen worden thuisbezorgd. TELEFOON 575. — KAUWGOM „WRIGLEY" / SIGAREN PRIOR	BINNEN-en BUITEN BANDEN „FISK" — BATTERIJEN DELCO-REMY — Olie en vetten VEEDOL — BANDEN VULCANISEER MATERIAAL SHALER

1—2

Wilt U goede zaken doen,

geeft dan bekendheid aan uw zaak

door plaatsing eener

NEON RECLAME.

NEON

Licht is sterk en opvallend.
Licht is zacht en verblindt niet.
Licht is goedkoop in stroomverbruik.
Licht eischt geen bediening
want wij doen alles voor U, gedurende twee jaren.

Lichtreclames worden door ons geleverd in „Huurkoop".

Gratis worden door ons begrootingen gemaakt voor alle soorten NEON RECLAMES.

Offerten vrijblijvend.

N. V. Nederlandsch Indische Gas Maatschappij.

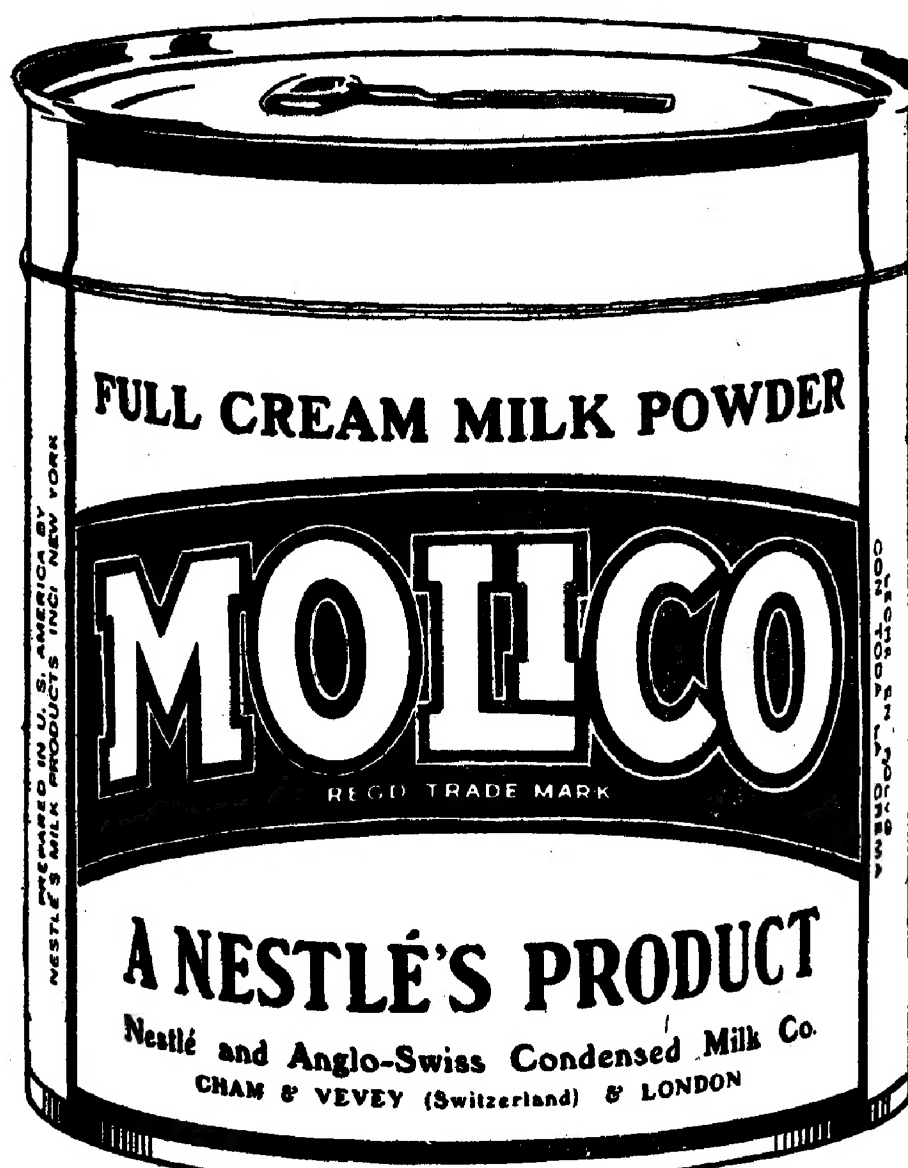
ATTENTIE!

Ondergeteekende deelt aan het publiek mede, in het bijzonder aan de Begrafenissocieteiten, dat hij een timmermanswinkel heeft opgericht, in de St. Matheowijk, achter het R. K. kerkhof op de Roodeweg, waar verkrijgbaar zijn alle soorten van doodkisten, in alle prijzen. Ook zijn er te huur tapijten en kandelaars.

Des avonds te bevragen aan huis No. 16 boven, in de Niewindtstraat

3—4 **GEORGE RUITER.**

Wereldveroverend door uitstekende kwaliteit.

Melk in poedervorm „MOLICO". Een „Nestlé" product.

Verkrijgbaar bij alle botica's en bij

C. WINKEL & ZONEN. 1-4

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in Curaçao, brengt hierbij ter algemeene kennisse, dat, met ingang van heden, het **Hoofdbureau der Politie**, *met de daarin gevestigde bureaux, wordt verplaatst van het Waterfort naar het Fort Amsterdam, in de voormalige apotheek en spreekkamer van den Chef van den Militair Geneeskundigen Dienst.*

De ingang voor het publiek tot het nieuwe Hoofdbureau is door de Politiehoofdwacht (Fiscalaat), en voor degenen, die de Chefs persoonlijk wenschen te spreken, door het Fort Amsterdam.

De telefoonnummers zijn gebleven als volgt:

Commandant der Militaire Politietroepen 362

Chefs der afdeelingen Straat- en Verkeersdienst 521

Willemstad, Curaçao, 15 Juli 1931.

De Procureur-Generaal,

Hoofd der Politie vd.

M. v. Dijk. 1—3

Geen betere WHISKY te verkrijgen

MORRIS E. CURIEL & SONS.

Agenten. 4—6

Bijblad voor 18 Juli

Stelselmatige aankweek van tuchteloosheid.

Van een vrienden hand ontvingen we onderstaand stukje, overgenomen uit ONS EIGEN BLAD, maandelijksch orgaan voor praktische Roomsche opvoeding.

Gaarne plaatsen wij het, omdat de inhoud zeer nuttig is ook voor dit gewest, waar nog al eens exemplaren aangetroffen worden, van de in het artikel genoemde „eerste de beste ontevreden vader of moeder".

Er is weer een onderwijzer onmogelijk gemaakt. Veroordeeld tot 30 gld. boeten of 30 dagen hechtenis, omdat hij een paar bengels een pak slaag had toegediend dat ze dubbel en dwars verdiend hadden. Publiek werd de zaak behandeld. De twee vlegels stonden er bij, toen de rechter hun opvoeder een standje schopte; de kranten brachten verslag uit en trokken met pikante kopjes de aandacht van oud en jong op het geval.

Vraagt men: waar, wie? Doet er niet toe. De geschiedenis herhaalt zich om de 14 dagen, dan hier, dan daar.

Ach Nederland is een pedagogische natie. Geen wonder, dat haar schooljeugd wegens haar tuchteloosheid in het buitenland zulke vermaardheid geniet. Wetgever, rechters en dagbladen werken eendrachtig samen om de geest van verzet, de opstandigheid, ongezeglijkheid, brutaliteit van het opgroeiende geslacht systematisch aan te kweken en te versterken.

Het duurt niet lang meer, of alle schofjes van het beminnelijke en veilige Holland weten precies, dat het hun onderwijzer bij de wet verboden is hand of vinger naar hen uit te steken, al stellen zij zich nog zoo uitdagend en beestachtig aan; dag in dag uit mogen zij hem het leven zuur maken, geprotegeerd door de mannen der wet.

Als vogelvrijen staan de opvoeders der jeugd voor de klas; een oogenblik van onbedachtzaamheid, een seconde van verloren zelfbeheersching en de eerste de beste ontevreden vader of moeder, die wellicht zelf twintig maal per dag pedagogisch zich aan hun kroost vergrijpen, kunnen de veelbeproefde aan de galg brengen.

O zoetsappigge en zachtzinnige humaniteit van de 20e eeuw, die volwassenen geestelijk vermoordt en alles doet om van kinderen kwelgeesten te maken.

O gezegende zijdenhandschoentjes pedagogiek, die gruwt van de plak en ten allen tijde klaar staat om Zijne Majesteit het Boefje in bescherming te nemen.

O wijsheid van wakers voor wet en gezag, steeds diligent, om de autoriteit juist van hen die tot tucht en eerbied voor de wet hebben op te voeden, grondig te ondergraven en te verwoesten.

Herhaaldelijk werd hier en elders reeds op de bedoelde misstanden gewezen. Te vergeefs. De betrokkenen blijken ongevoelig voor nuchtere argumenten en blind voor evidente psychologische consekwenties

ZEDELIJKE VERWILDERING VAN HET KIND.

In het maandblad HOENDERLOO staat de huiveringwekkende mededeeling te lezen, dat in 1930 de misdrijven tegen de zeden van jeugdige personen met 40% zijn toegenomen. Naar aanleiding hiervan maakt de Limburger Koerier de volgende opmerkingen:

Laten we er even de aandacht voor opeischen van hen, die beweren het welzijn der samenleving op het oog te hebben, maar zoo bitter kunnen afgeven op „zedelijkheids-dictators" die altijd aan het huilen slaan over de om hals gebrachte Nederlandsche vrijheid, zoodra er maar een dreigende vinger wordt opgeheven tegen bijv. een op lagere instincten speculeerende geldzucht.

De aandacht van hen, die zoo moeilijk kunnen inzien, wat nu eigenlijk ontoelaatbare zwijnerij is op de boekenmarkt.

Een toename tot 40% van de gestrafte zedendelicten door kinderen is geen toevalligheid, Daarvoor moet een oorzaak zijn en wij gelooven niet ver van de waarheid af te dwalen, als we de verleiding der openbare straat' de openbare ergernis daarvan de grootste schuld geven.

Prikkeling, wat de klok slaat, groote suggestieve prenten en kleine, waar de bedoeling onmisbaar opligt, het voorbeeld der grooteren, de lichtzinnige, dikwijls brutaal uitdagende kleeding, bibliotheken en boekhandeltjes, die in ruil voor de snoep- en sigarettenten veel pikantere dingen veil hebben, waarvoor broeiende en met moeite aan den slaap ontrukte nachten worden doorwaakt, om er vriendjes en vriendinnetjes op school ook nog mee te kunnen vergasten,

Zonder weerstand, lichamelijk. noch moreel, evenwichtloos cynisch wordt zoo'n jeugd overgeleverd aan de platte, vunze mentaliteit der sloppen van den zelfkant; ideaalloos, moe en uitgeleefd, kijkt ze uit een bleeke jeugd in een rauw leven, dat geen geheimen meer heeft, geen eerbied meer ontmoet, vooral geen enkelen prikkel kent om van de toekomst iets grootsch te hopen en te maken.

Overprikkelde kinderen, die even gemakkelijk, ja gemakkelijker tot de slechte daad, tot de misdaad overslaan, omdat hun tot het kwade geneigde natuur geen beheersching heeft geleerd, maar van kindsbeen aan uitgedaagd werd zich te laten gaan.

Deze cijfers zijn verschrikkelijke cijfers. Niet zoozeer in zichzelf, als wel omdat ze vermoeden laten, van hoeveel niet ontdekte en gestrafte zededelicten, van hoeveel de jeugdkracht ondermijnende ellende, en van hoeveel kinderleed zij de verraders zijn.

Zij schreeuwen het „wee den ergernisgever" uit. Er zijn geen molensteenen genoeg, om de arme tobbertjes te beschermen, die het tot mensch groeien zoo moeilijk wordt gemaakt.

Zou de toestand op Curaçao beter zijn? Of misschien nog slechter?

De Brand van het 8 April van Curaçao vertrokken S.S. Ares voor de Raad van Scheepvaart.

Voor onze lezers is zeker van belang het verslag van deze zitting, die belegd was om een onderzoek in te stellen naar de oorzaak van den brand, welke op 28 April l.l. te Lissabon heeft gewoed aan boord van het stoomschip „Ares" der Kon. Ned. Stoomboot Mij., waardoor dit schip als verloren kan worden beschouwd. Het onderzoek gold tevens de klacht tegen den gezagvoerder van de „Ares" door twee passagiers ingediend terzake van misdraging.

Het eerst werd, buiten eede, de kapitein gehoord, die werd bijgestaan door zijn raadsman, mr. G. Seret.

De voorzitter stelde den kapitein in kennis van de in het Engelsch en Duitsch gestelde klachten van twee passagiers. Volgens deze klachten zou de gezagvoerder aansprakelijk zijn voor het uitbreken van den brand en zou hij gebrek aan zorg betoond hebben voor personen en goed van de passagiers. O.a. zou hij de gevaarlijke lading toegangkelijk gesteld hebben voor personen met brandende sigaren en sigaretten en zou hij, toen het vuur uitgebroken was, de passagiers niet bijtijds gewaarschuwd hebben.

Betrokkene deelde mede, dat de „Ares" op 8 April vertrokken was van Curaçao. De lading bestond grootendeels uit brandbare stoffen, o.a. salpeter, haver, gerst, koffie en verder koper. Het weer was tijdens de reis goed, de ruimen zijn open geweest, speciaal ruim 4 ter controleering van vaten honing. Er is ook geregeld temperatuur opgenomen, de geconstateerde temperaturen gaven betrokkene geen aanleiding tot ongerustheid over broeiing.

Op 26 April arriveerde de „Ares" te Lissabon, waar zij aan de kade meerde. Er werd dienzelfden dag nog een aanvang gemaakt met de lossing van 1500 ton nitraat. Den stuwadoor, die aan boord kwam, heeft betrokkene gezegd, dat niemand van de werklieden in de ruimen mocht rooken; zoolang betrokkene aan boord was, heeft hij ook niemand zien rooken.

De voorzitter wees betrokkene er in dit verband op dat door de passagiers, die een klacht tegen hem hebben ingediend, geconstateerd is dat er wel **is gerookt, voorts is er nog een verklaring van een der stuurlieden, volgens welke deze sommige werklieden meermalen een brandende sigaret uit den mond had geslagen.**

Om zes uur n.m. zou de „Ares" vertrekken. Te ongeveer drie uur 's middags werd betrokkene gewaarschuwd, dat er brand was uitgebroken in ruim IV T.D. Betrokkene was op de onderbrug; toen hij bij het ruim kwam steeg er een dichte rook uit op, enkele opvarenden waren in die oogenblikken reeds bezig met het uitleggen van slangen, met één slang werd reeds water gegeven. Al spoedig zag men, dat het gevaar groot was, betrokkene heeft toen den 2den stuurman, die ook bij het ruim was, order gegeven naar de brug te gaan om op de stoomfluit noodsignalen te geven.

De voorzitter: Er is een passagier geweest, die de meening is toegedaan dat er een helsche machine aan boord moet zijn geweest, die door communisten geplaatst moet zijn. Dat is natuurlijk een bloote veronderstelling.

Er is echter een op gegevens gebaseerd rapport van den scheikundige Van Ledden Hulsebosch.

Deze deskundige is van meening dat er vuur van buiten af moet zijn aangebracht, ook hij acht moedwil niet uitgesloten, omdat de tweede stuurman kruitdamp heeft geroken. Dit feit sluit z.i. een brandende cigaret als oorzaak uit.

Betrokkene deelde vervolgens mede dat de verhouding met de passagiers vriendschappelijk is geweest. Te Lissabon heeft hij alle maatregelen genomen, om de passagiers, die niets meer hadden, van het noodige te voorzien en de thuisreis voort te zetten. Voor de volwassenen had hij het bedrag op £5 en voor de kinderen op £3 bepaald; enkele pasagiers vonden dit bedrag te weinig. Ze hadden hem de schuld van den brand niet gegeven aldus betrokkene.

Gehoord werd hierna de eerste stuurman die mededeelt dat hij eerst nu verneemt dat tegen den gezagvoerder klachten zijn ingediend wegens het niet voldoende zorg dragen voor personen en goederen der passagiers.

Toen get. uit het tusschendek rook zag komen, heeft hij den vierden stuurman opgedragen de werklui naar boven te laten komen, Midscheeps heeft get. een passagier aangetroffen, een dame, die erg overstuur was.

De volgende getuige was de tweede machinist. Deze heeft, toen het schip brandende was, een kleine jongen op het dek gevonden, die blijkbaar gevallen was. De ouders waren weg.

Get. heeft den jongen aan den wal gebracht en aan de douane afgegeven. De passagiers waren toen reeds van boord gegaan.

Bij het Vrijdagmiddag voorgezette onderzoek las de voorzitter, prof mr. B. M. Taverne' nieuwe verklaringen voor van eenige passagiers; een van hen geeft daarin te kennen dat het mogelijk ware geweest, de have der passagiers te behouden, indien de officieren met meer kalmte waren opgetreden. Deze passagier is tenslotte met vrouw en kinderen van boord gegaan, tegen het verbod in van den eerste officier en diens verzekering dat er geen gevaar was. Hij had n.l. gehoord dat de mogelijkheid van een ontploffing niet uitgesloten was.

Een verklaring van den hofmeester, die vervolgens werd gehoord, gaf den voorzitter aanleiding tot de opmerking, dat, als de kapitein aan de passagiers had gedacht, hij dadelijk den hofmeester zou hebben gewaarschuwd.

De kapitein antwoordde, dat, toen de brand hem bekend was, hij dadelijk allerlei maatregelen moest treffen.

De chef-kok die vervolgens werd gehoord, verklaarde o.m. dat een passagier, de heer Weigandt, hem gezegd heeft, er wel voor te zullen zorgen, dat de K.N.S.M. de assurantie niet uitbetaald kreeg, als de maatschappij den passagiers niet een behoorlijke schadevergoeding betaalde!

De heer Wiegandt, een Duitscher, werd hierna zelf als getuige gehoord. Get. houdt vol, dat de eerste stuurman, toen get. van boord wilde gaan, tegen hem gezegd zou hebben: „Gaat U naar Uw hut terug!"

De eerste stuurman ontkende dit.

De heer Wiegandt gaf den raadsman van den kapitein, mr. Seret, toe, dat de aanklacht, welke hij tegen den kapitein heeft ingediend, zeer zwaar is. Getuige voegde hier aan toe: „Ja, omdat de maatschappij mij niet uitbetaalt!"

De hoofdinspecteur aan het woord.

De Hoofdinspecteur voor de Scheepvaart, vice-admiraal b. d. Fock, zeide, dat, wat de ramp zelf betreft, uit alle getuigenissen gebleken is, dat de brand zeer vlug in zijn werk is gegaan.

De noodige maatregelen zijn genomen voor het toezicht houden op het naleven van het rookverbod.

Toch is er in de ruimen gerookt, hetgeen echter niet wegneemt dat de oorzaak van den brand niet meer is na te gaan. Kwaadwilligheid is mogelijk, doch niet bewezen. Spr. is voorts van oordeel, dat toen de brand was uitgebroken, alle maatregelen genomen zijn, die menschelijkerwijze genomen konden worden om uitbreiding te voorkomen. Zeer juist heeft de kapitein gehandeld, toen hij order gaf het schip dadelijk te doen verhalen, al heeft dit de „Ares" niet meer kunnen redden. Wel is uit deze ramp duidelijk naar voren gekomen, hoe gevaarlijk het is, met een zoo brandbare lading aan boord passagiers te vervoeren. De klacht, dat de kapitein er niet op heeft gelet, dat er door de bootwerkers bij de ruimen niet werd gerookt, en dat hij dus aansprakelijk zou zijn voor den brand, achtte spr. ongegrond. De tweede klacht, dat de scheepsleiding niet voldoende zorg besteed heeft aan de eigendommen van de passagiers, is ook allerminst bewezen en positief onjuist is het dat de leden der bemanning zich niet met de passagiers hebben bemoeid. Leden der bemanning hebben door ouders achtergelaten kleine kinderen naar den wal gebracht en verschillenden onder hen hebben passagiers geholpen, hun bagage naar den wal te brengen.

Wel is gebleken, dat het personeel van den civielen dienst de brandrol, waarin de maatregelen opgeschreven staan, die ieder in het belang van de passagiers moet nemen, niet kende.

Spr. is de overtuiging toegedaan, dat de ingediende klachten deels ongegrond en deels overdreven zijn. En bovendien is ter zitting van den Raad gebleken, dat deze klachten bedoeld waren om de maatschappij te treffen in de uitkeering door de assurantie, omdat de maatschappij geen verloren bagage wilde vergoeden.

Verdediging.

De raadsman van den kapitein mr. G. Seret, zeide, dat de hoofdinspecteur hem de verdediging wel zeer gemakkelijk heeft gemaakt.

In plaats van blaam komt den kapitein en zijn bemanning hulde toe voor de uitnemende wijze, waarop zij bij deze zoo snelle ramp hebben gehandeld. De zitting werd hier gesloten. De Raad zal later uitspraak doen.

Wat is het Voetbalspel.?

Ongetwijfeld heeft iedereen hier op ons eilandje al eens zien voetballen. Geen speelplaats geen plein..., of er wordt wel eens gespeeld. En toch dikwijls heb ik menschen hooren zeggen: „Wat 'n flauw spel, om achter een balletje te loopen en dat maar vooruit te trappen." Op zoo'n manier kan men immers alles belachelijk maken en kleineeren. Ik heb zelfs van ontwikkelde pedagogen gehoord hier op Curacao, naar aanleiding van mijn laatste stuk waarin ik liet uitkomen dat het voetballen de beste sport is, dat zij niet accoord gaan met mij op dat gebied.

Zoo moeten wij dus niet redeneeren. Ik kan dan ook zeggen: „Wat een flauw spel, om een stukje hout te verschuiven op een plankje".

Neen.. We moeten zien wat het voetballen is en BEDOELT. Wat is het doel ervan? . . . Nu kan ik niet alle spelregels gaan vertellen en ontwikkelen, dat zou te lang ophouden.

Slechts de hoofdzaak dus. Een voetbalwedstrijd wordt gespeeld door 11 spelers van ieder partij (twee elftallen dus). Zij spelen op een veld dat uiterlijk 119 meter lang en 91 breed mag zijn. Op het midden van elke breedte-lijn wordt het doel opgesteld. Nu is de geheele opzet van het spel deze, dat iedere partij moet trachten den bal te trappen door het doel van zijn tegenpartij. Wanneer de bal door het doel is, is er een punt gemaakt: een GOAL. zeggen de Engelschen. En wie na afloop van het spel dat gewoonlijk ander half uur duurt, de meeste punten heeft, die heeft den wedstrijd gewonnen. Een speler staat in het doel: dat is de doelverdediger. Hij moet den bal tegenhouden als deze dreigt door zijn doel te gaan, hetzij met handen, armen en voeten. Voor hem staan twee spelers; die zijn de achter spelers en hun werk is den bal zoo ver mogevan hun doel te houden met fiink hard trappen. Vóór deze twee spelers hebben wij drie middenspelers. Zij hebben een dubbele taak het verdedigen en aanvallen. Gewoonlijk is hun beste taak den bal te geven aan de vijf spelers voor hen, die zijn de voorwaartsen. De vijf voorwaarts hebben aanvallend werk te verrichten en den bal in het doel van hun tegenpartij te trappen of te koppen. Zoo ziet men dus dus dat elk speler een vaste plaats en taak heeft.

De bedoeling van het spel hoop ik nu duidelijk te hebben gemaakt voor de heeren die het spel nog niet kennen.

Er zijn een massa andere regels, maar die kunnen wij nu niet alle ñagaan, maar wel bij een ander gelegenheid. Er mag niet oneerlijk worden gespeeld. Oneerlijk of ruw spel (achter de rug duwen, schoppen, hakken) is verboden en wordt onmiddelijk door den scheidsrechter gestraft. Ruw spel komt gelukkig hier bij ons zelden voor.

Is dit nu een „flauw spel?" . . .

Neen mijne heeren, het is heerlijk, een krachtig. een gezond spel.

Vooral omdat het wordt gespeeld in open lucht. Als er iets is dat ieder mensch voor een goede gezondheid noodig heeft dan zijn het sterke longen. Lichaamsoefening in de buitenlucht is aanbevolen door alle professoren en doktoren. Welnu, dat geeft het voetbalspel.

Het is een krachtige, gezonde, gespierde sport. Het streeft naar harmonische lichaamsontwikkeling. Daarbij bevordert het die eigenschappen, die den man later in den grooten socialen strijd zoo te stade komen. Het kweekt behendigheid, zelfvertrouwen, tegenwoordigheid van geest. Het doet de tanden op elkaar zetten om moeilijkheden te overwinnen. Een goed voetballer heeft zijn hersens noodig, hij ziet zijn tegenstander komen, hij moet zelf berekenen en handelen en van een gunstige positie gebruik maken en dat alles op hetzelfde oogenblik.

Daarom ouders, onderwijzers, daarom bevordert het spel niet alleen de lichamelijke, maar ook de geestelijke eigenschappen. Schade voor de gezondheid behoeft niemand te vreezen. Dit sluit toch niet uit dat er spelers zijn die de sport overdrijven, dat gebeurt toch overal. Is niet op alle gebied overdrijving mogelijk en schadelijk? En . . . mag men daarom de sport daarvoor aansprakelijk maken?

U vreest misschien nadeel voor de studie der jongens. Ik durf een leek zijnde te zeggen; dat de lust tot studie door het gezonde, heerlijke, krachtkweekende voetbalspel wordt geprikkeld en bevorderd. En . . . zoo het al eens mocht voorkomen dat 'n jongmensch zijn boeken in de steek laat voor den bal, dan heb ik toch genoeg vertrouwen in de paedagogische talenten van onze ouders en onderwijzers, om te gelooven, dat zij de juiste middelen zullen vinden om zoon-lief op het goede pad terug te brengen. Dat dus het voetballen een gezonde ontwikkeling van het lichaam bevordert, STAAT VAST. Trouwens zeer vele autoriteiten in het buitenland en ook hier op Curaçao en deskundigen van alle nationaliteiten erkennen dat; zeer vele Doktoren spreken het rondweg uit.

Dr. Anna Fischer Duckelmann, beveelt de voetbalsport aan als krachtige gezonde sport. Dr. Waterman voormalige chef van onze O. G. heeft veel gedaan voor het voetbalspel hier op Curaçao. Frater Leopold een van onze bekende onderwijzers heeft ook veel moeite gedaan voor het voetballen hier. Kapitein van Baak, frater August, Richardo, Alardus allemaal pedagogen van onzen tijd deden en doen nog steeds veel voor het voetbalspel.

Ik kan mij best herinneren onze jongeluitjes die begonnen zijn op Mundo Nobo wat nu een stadium is geworden op initiatief van de Heer Harry de Jong ex-Voorzitter van de Curaçaosche Voetbal Bond, die indertijd lid was van de Vereeniging SARTO, Ph. de Jongh, Mortimer Henriquez, Jonkhout, de Lannoy enz: die nu allemaal stevige mannen zijn geworden in onze maatschappij.

Wees verzekerd dus, dat ieder, die zijn kinderen laat voetballen, in hun waarachtig welzijn handelt. De sport behoeft geen scheidslijnen: arm en rijk nemen er aan deel.

Men zegt: voetbal is zoo gevaarlijk . . . .

Maar ook dat is absoluut onjuist. Ik bedoel hiermee niet, dat het spel geheel ongevaarlijk is. Dat geenszins. Maar met de meeste beslistheid kom ik er tegen op, dat men voetbal „zoo gevaarlijk" noemt.

Men vergete toch niet dat gevaar OVERAL dreigt. Als U langs de huizen loopt hebt U kans een dakpan op den schedel te krijgen.

Wandelt U in een bosch, er kan een boom omwaaien, zit U in een auto of truck, de auto of truck kan omkantelen. Stapt U uit een pontje ge kunt tegen een boom struikelen en een arm breken. Zoo kan er bij voetbal wel iets gebeuren, maar dat is geen reden om het spel te veroordeelen. Geen sport, geen vermaak is ongevaarlijk. Het is dwaasheid, de voordeelen van het voetbalspel te stellen onder die dood-enkele ongelukken die nu en dan plaats hebben.

Wanneer in ons land in 20 a 21 jaren tijds 8 of een 10 ernstige, ongevallen voorkomen, dan vragen wij toch, wat er overblijft van die bewering.

Blijkt hieruit niet voldoende hoe overdreven de bewering is, dat voetbal zoo gevaarlijk is? Ik, die vele jaren het spel van zeer nabij volg, herinner mij uit de laatste jaren drie a vier ernstige ongevallen. In plus minus 10 a 11 jaar tijd.

Honderd en honderd Curacaosche jongens hebben juichend den bal, het geliefde bruine monster veroverd en langzamerhand is men ook hoogerhand de groote waarde van het spel gaani nzien en erkennen. Verschillende Ministers hebben het gesteund. Thans is ook allerwege het spel in het leger ingevoerd niet alleen in Holland maar ook hier in Indië. Onze Gouverneurs hebben meer dan eens Bekers voor wedstrijden uitgeloofd. Zijn dit niet alle klinkende bewijzen, dat wij hier niet te doen hebben met een onbeteekenend spel, maar wel met een sport, die groot in waarde is?

En terecht, want er mag ook in gezien worden een middel om ons kleine volk krachtig en weerbaar te maken in staat om in de ure des gevaars den vaderlandschen bodem met moed te verdedigen, En welke vorderingen het heeft gemaakt, dat blijkt het best als wij nagaan de organisatie ervan op ons eilandje.

Het hoogste lichaam is de Curàçaosche Voetbal Bond, en nn hebben wij ook de C. B. L. O. een machtig lichaam.

Wij hebben het hier op Curaçao al zoo ver kunnen brengen dat thans vreemdelingen ons komen bezoeken om hun krachten op het voetbalveld met de onzen te meten, thans trekken Curaçaosche voetballers nsar Haiti, Jamaica, Caracas om daar te gaan spelen tegen vreemde Clubs. Zoo is het voetballen bij ons ook geworden een sociale kracht van beteekenis, een machtig middel in den strijd voor lichaamontwikkeling. Steeds neemt ook de publieke belangstelling toe. Vooruit Jongens komt op het voetbalveld uw spieren versterken.

Jacobo A. Hernandez.

Voorzitter v/d R. K. V. V. Jong-Holland.

Cur: 13/7/31.

IS INBREKEN LOONEND?

Een enquête bij hen die 't kunnen weten.

Henry Ford:

Eerlijke arbeid is productiever.

Men verondersteld dat thans de wereld door een golf van misdaad wordt overspoeld, waaraan de meeste jonge menschen zich schuldig maken. Is dit hun eigen schuld of de onze?

De kwestie is, dat de bescherming tegen de misdaad ten eenen male onvoldoende is. Het meest geliefde tegengif is, iederen jongeman, die een misdaad heeft begaan zoo snel mogelijk achter slot en grendel te zetten, op die manier schuift men de verantwoording voor de misdaad op den dader af. Ik ben echter van meening, dat de verantwoordelijkheid voor de misdaden van jeugdige menschen niet in de eerste plaats voor hen zelf geldt, doch voor het belangrijkste gedeelte voor de maatschappij. Wordt er ooit iets gedaan om de jonge menschen te toonen, dat men door goeden arbeid meer en gemakkelijker geld verdient dan door diefstal?

Men behoeft slechts te bewijzen, dat eerlijke arbeid productiever is dan inbreken en het crimineele probleem is opgelost:

Richard E. Enright, hoofd der politie te New-York zegt:

Er zijn geen rijke inbrekers.

Gedurende mijn jarenlange ambtsperiode heb ik honderden misdadigers leeren kennen, doch ik heb er slechts twee gekend, die rijk waren, toen zij stierven. Doch beiden waren eigenlijk meer heler dan steler.

Wat men zoo vaak hoort vertellen over tyrannie en despotisme in de misdadigerswereld is zeker waar. James Jimmy Walker, de burgemeester van New-York heeft nog kort geleden de misdadigerswereld van Amerika gekarakteriseerd als een groep wilszwakke jongelingen, die onder andere levensomstandigheden goede burgers zouden zijn geworden. Hun zucht naar avonturen wordt door een paar geslepen leiders uitgebuit, dikwijls door middel van een terreur. Eenmaal in den greep van dezen demonischen zelfkant van het leven, demoraliseeren zij al heel snel en het duurt niet lang of zij zijn voor de maatschappij verloren.

Hoe dit te voorkomen? Er zijn vele wegen, die naar Rome leiden, doch de beste is, op maatschappelijk terrein te voorkomen wat voorkomen kan worden en wel de jonge menschen de gelegenheid te geven om tot de overtuiging te komen, dat met eerlijken arbeid ontzaglijk veel meer is te bereiken dan door misdaad. Want rijke misdadigers zijn met een lantaarn te zoeken.

Een inbreker aan het woord:

Ik zou het een ieder sterk af willen raden.

Schriftelijk kan ik uw vragen eigenlijk moeilijk beantwoorden. Maar wat wilt u weten? Of een misdaad plegen loonend is? Dan zou ik eerst van u moeten vernemen wat u onder een misdaad verstaat.

Ik en mijn vrienden noemen een moordenaar een misdadiger, inbraken en diefstallen zijn eigendomsdelicten. Een moord begaan heeft nog nimmer geloond, dat komt altijd uit en met moordenaars hebben wij ook niets uit te staan.

Inbraken en dergelijke loonen op den duur ook niet. Wat heb ik er nu toe eigenlijk aan gehad? Zooals u me thans ziet, steek ik tot mijn hoofd in de schulden . . . . Zou inbreken loonend zijn, meent u, als zelfs ik mijn brood niet kan verdienen?

Nee, waar ik ook kijk onder mijn vrienden die met de politie in conflict zijn geweest — en dat is op den duur toch onvermijdelijk — daar is het misère. Daarom zou mijn raad zijn: Houd je handen thuis, dat is het verstandigste. Apropos, kunt u mij soms aan honderd pop helpen?

Een bekend rechter zegt:

Ik geloof niet dat stelen loonend is.

Als rechter kan ik de vraag of stelen loonend is, niet eenvoudig met ja of neen beantwoorden. Ik heb wel in mijn dagelijksch beroep met misdadigers te maken, doch hoe zou ik positief zeker kunnen weten of hun strafdaden loonend zijn ja of neen? Wanneer ik alles gelooven moest wat mij de aangeklaagden voor het gerecht vertellen, dan zou ik kunnen zeggen: Het inbreken loont niet!

Ik weet echter niet hoeverre de menschen de waarheid spreken, mijn conclusie berust slechts op persoonlijke vermoedens. De bij diefstallen en inbraken buit gemaakte voorwerpen brengen te weinig op, dan dat men van een „loonende" arbeid zou kunnen spreken. Dit verandert natuurlijk wanneer men de categorie van internationale misdadigers onder de loupe brengt, een diefstal van paarlen of robijnen kan wel een „loonende" diefstal zijn. Doch deze categorie is niet omvangrijk en bij het gewone slag van misdadigers zijn het alleen de helers, die met „de groot ste winst gaan schuiven. Doch ook voor den heler is het risico zeer groot, eenmaal wordt hij gevat en dan is het uit met zijn rijkdom!

Een hoofdcommissaris meent:

Het beroep van inbreker is hopeloos!

De vraag of inbreken loonend is, kan vanuit twee gezichtspunten bezien worden: namelijk vanuit het moreele en het materieele.

De moreele vraag komt voor den beroepsmisdadiger niet in aanmerking, daar deze menschen eigen begrippen over recht en onrecht hebben. Anders is dit bij de z.g. gelegenheidsinbrekers. Deze menschen, waarmee de politie de meeste moeite heeft daar hun signalement onbekend is, gaan werkelijk gebukt onder moreele zelfverwijten. Hoe vaak is het niet gebeurd, dat nog jaren na een misdaad deze aan het licht kwam om de eenvoudige reden, dat het geweten hier luid sprak. Bij deze gelegenheidsinbrekers loont het stelsel dus al vanuit moreel standpunt bezien, niet.

De beroepsinbreker loopt veel te groot risico dan dat zijn arbeid ook maar in eenige mate loonend kan zijn. Bij het uitoefenen van hun lugu ber bedrijf riskeeren zij niet alleen door de politie te worden gevat, doch daarnaast brengen zij zelfs hun leven in gevaar.

Hebben zij alle gevaren doorstaan dan vallen zij vaak in handen van hun bondgenooten of helers, die vaak niet meer dan 5 of 10 pct. van de waarde der gestolen goederen betalen.

Voorts wordt bij groote inbraken vaak in een combinatie gewerkt, zoodat er van het buitgemaakte bedrag niet zoo heel veel overschiet.

In verhouding met het risico is dus de werkelijke winst voor den inbreker tamelijk klein.

Dan komt daar nog bij, dat het gestolen geld als water door de vingers glipt. Geen enkele onder hen verstaat de kunst van sparen. En het duurt niet lang, of zij moeten weer een nieuwe misdaad begaan om aan geld te komen, Want aan werken denkt geen van hen, allen denken in een nacht rijk te worden, terwijl zij er in werkelijkheid net zoo lang op uit moeten tot de politie er een eind aan maakt.

De spreekwoorden „Zoo gewonnen, zoo geronnen" en „Wie dan leeft, wie dan zorgt" typeeren het hopelooze en in-droevige van het inbrekersberoep.

Een advocaat oordeelt:

Het inbreken is alleen loonend voor de Staat, den advocaat en de rechters.

Slechts eenmaal heb ik meegemaakt, dat het inbreken werkelijk loonend was en wel bij een man, wiens avonturengeschiedenis nog niet lang geleden in de pers is gepubliceerd! Deze man, wiens naam ik hier niet noemen wil, bezat in hooge mate de door zijn fatsoenlijk uiterlijk bij groote firma's en bankmenschen het vertrouwen te winnen. Onophoudelijk verduisterde hij op een geraffineerde manier bedragen, die in de honderdduizenden liepen. Zijn nimmer falende truc, waarmee hij o.a, in Weenen een zeer hoog bedrag wist te bemachtigen was de volgende:

Hij deponeerde bij een bank een groot bedrag, dat hij spoedig weer door middel van een buitenlandsche bank op liet vragen. Dit zelfde geld deponeerde hij dan weer bij dezelfde bank in Weenen en herhaalde deze manoeuvre enkele malen. Op deze manier groeiden zijn omzetten bij de Weensche bank aan tot een respectabel aantal. De bankdirectie, die in de den grooten cliënt vertrouwen had gekregen, aarzelde niet hem op zekeren dag een groote buitenlandsche wissel te disconteeren, d.w.z. hem een discontocrediet toe te staan. Toen de vervaldatum van dezen wissel naderde, had de bewuste man al sinds langen tijd geen bezittingen meer in Weenen. De wissel werd natuurlijk niet ingelost en de bank was haar geld kwijt.

Deze bedrieger heeft op deze manier jarenlang gewerkt en wij kunnen niet anders zeggen, dan dat voor hem het stelen wel loonend is geweest. In het algemeen hoor ik echter van de slachtoffers, dat zij geen stuiver bezitten en in bijna alle gevallen moet het honorarium voor den advocaat erbij inschieten.

Loonend zijn de misdaden alleen voor den Staat, den advocaat en de rechters, voor zoover zij met strafzaken te doen hebben. Zij allen zouden naar een bezigheid uit moeten zien, wanneer er geen misdaden meer waren. Ondanks dat zullen allen met mij wenschen, dat hun werkzaamheden niet meer van noode waren.

Het bewijsstuk.

Mark Twain, die niet alleen amusant kon schrijven, maar ook in het leven buitengewoon grappig was, had, zooals vele menschen van zijn soort, de gewoonte, in zijn kleeding vaak wat slordig te zijn. Zoo gebeurde het, dat hij op zekeren dag bezoek bracht aan de eveneens zeer beroemde Beecher Stowe zonder dat hij een das aan had. Hij ontdekte het ontbreken van dit in gezelschap onontbeerlijk kleedingstuk echter pas toen zijn vrouw er hem bij zijn terugkeer vol ontzetting attent op maakte.

Een poosje later gaf een bode bij Mrs. Stowe een klein pakje af. Zij deed het open en vond er een zwarte zijden das in benevens het volgende schrijven:

„Hierbij een das. Neem u er hem asjeblieft uit en kijk er naar. 'Ik geloof dat ik vanmorgen ongeveer ½ uur zonder das bij u geweest ben. Wil u zoo vriendelijk zijn hem na verloop van dezen tijd weer terug te sturen: het is namelijk de eenige die ik bezit.

Uw Mark Twain".

Een hoed die 80 centenaars weegt.

De vroegere deelnemers aan den oorlog der Italiaansche Bersaglieri vieren ieder jaar den stichtingsdag van hunne vereeniging, door een grooten optocht te houden, die gewoonlijk uitschittert door allerlei origineele gedachtenBij de feestelijkheden die kortgeleden in Genua plaats vonden, werd b.v. een reusachtigen Alpenjagershoed in den optocht mee rond gevoerd, die het enorme gewicht van ongeveer 4000 kilo woog. Voor een viltenhoed of dek was dat wel een beetje overdreven, de zaak wordt echter begrijpelijk als men hoort dat de zoo gewichtige hoofdbedekking uit gewapend beton vervaardigd was.

Een speciale trein bracht den reuzenhoed van een stadje in de Dolamieten waar hij vervaardigd was naar Genua waar hij in een plantsoen of stadpark als gedenkteeken geplaatst zal worden.

Een goudregen in plaats van rotte appels

De gewoonte een slechten tooneelspeler rotte appels of vuile eieren naar het hoofd te werpen, is met de verfijning onzer zeden meer en meer verloren gegaan, ja in de eerste klas theaters is het verboden zijn misnoegen door fluiten te uiten en de zaalcontroleurs waken er streng voor, dat niemand tegen dit bevel zondigt. Het tooneel staat op het standpunt, dat de toeschouwers zich, wanneer hem iets slecht bevalt, zonder opzien verwijderen moeten. Er zal hier niet over gedisputeerd worden, of dit voorschrift al dan niet goed is. In ieder geval bestaat er in andere landen ook een mogelijkheid den tooneelspeler een uitdrukking te geven van zijn goedkeuring, wat door ons meestal door bloemen geschiedt. In London wekten dezer dagen twee jonge boksers de goedkeuring van het publiek in zóó hooge mate op, dat er bij het einde van den strijd massa's geldstukken in de boksring geworpen werden. Ook in Australië treft men dezen vorm van goedkeuring veelvuldig aan.

Een beroemd tooneelspeler echter, die op een reis door Australië door de toeschouwers met een regen van geldstukken begroet werd en de gewoonten van het land niet kende, voelde zich door het gedrag van zijn toehoorders uiterst beleedigd en weigerde zijn rol tot het einde te spelen.

In het algemeen is zoo'n „gouden regen" zeer welkom.

Hoe men luie leerlingen ijverig maakt.

De meeste onderwijzers van Benjamin Constant, den lateren schrijver van den beroemden roman „Adolph" hadden reeds vertwijfeld de hoop opgegeven den luien leerling iets in te pompen, toen de hardleersche jongen tot zijn geluk eindelijk bij een paedagoog terecht kwam die zijn tegenzin in het leeren wist te overwinnen.

„Op zekeren dag" zoo vertelt Benjamin Constant, „deed hij mij het voorstel, een taal uit te vinden, die slechts aan ons tweeën bekend zou zijn en die later een wereldtaal moest worden". De jongen was niet weinig enthousiast over dit voorstel en het vormde een krachtige aansporing voor zijn fantasie. Men ging aan het werk en begon een alphabet samen te stellen. De leeraar schreef de letters van het alphabet op en de leerling schreef ze ijverig na, aangespoord door het vooruitzicht een nieuwe wereldtaal uit te vinden. Na de letters begon men een woordenboek samen te stellen. Spoedig was de taal die slechts aan beiden bekend was, uitgewerkt en verheugde zoowel leeraar als leerling zich door haar heerlijke welluidendheid en prachtige zinswendingen. De taal was niets anders dan . . . Grieksch.

Volgens de verzekering van Benjamin Constant was het zijn leeraar gelukt hem spelend de taal van Homerus aan te leeren doordat hij zijn ontdekkingszin opwekte en als leermiddel gebruikte.

Slaap in een blauwe kamer.

Professor Dr. Donald A. Laird uit Chicago roept ons met groot enthousiasme voor zijn wetenschappelijks ontdekkingen toe, onze slaapkamer blauw of groen te houden. Ontelbare dagen en nachten van zijn bestaan heeft deze professor der Nieuwe Wereld met waarnemingen daaromtrent doorgebracht. Hij wenschte te weten onder welke voorwaarden onze slaap het diepst is en het maximale rust en ontspanning beloopt. Daarbij is hem opgevallen dat de kleuren ook op den rustenden mensch van grooten invloed zijn.

Wie goed slapen wil, moet zich volgens zijn meening, die hij door veel proefnemingen gestaafd heeft, tot liefhebber van blauw of groen ontwikkelen. De slaapkamer moet in deze kleuren gehouden worden en zelfs het nachtgoed moet deze kleuren vertoonen.

De meest waardevolle verzameling van postzegels.

De koning van Engeland bezit een postzegelverzameling, die door kenners als de meest volledige beschouwdt wordt, die er bestaat. Hoe de koninklijke verzamelaar eens 400 pond sterling voor een enkelen postzegel betaalde, vertelde dezer dagen de chef van een grooten Londenschen postzegelhandel, den heer Philips, die voor de collectie van den koning al heel wat aankoopen gedaan heeft. Toen hij de beroemde verzameling van Duveen moest trachten te verkoopen vond Philips bij onderzoek dat zij een oude Grieksche Schillingspostzegel bevatte, waarvan slechts één exemplaar bestond. Koning George betaalde hem direct 400 pond sterling voor den postzegel, die volgens de meening van den expert momenteel ongetwijfeld een verkoopswaarde van minstens 600 pond had. „De Britsche postzegels in de collectie van den koning", vervolgde Philips, „zijn eenig in haar soort". Zoo bezit hij b.v. de origineele potloodschets van de beroemde Mulready-couvert, benevens het aquarel-ontwerp van Rowland Hill voor de een en twee penny postzegels die in 1840 uitgegeven werden; bovendien vele zeldzame zegels van uitgaven tijdens de Regeering van Koningin Victoria en Koning Eduard.

De collectie van den koning vullen 200 albums.

Bibliotheken boven den Poolcirkel.

De brief, dien een Canadeesch ingenieur kort geleden aan een boekenkenner in Toronto schreef, wijst erop, dat de mogelijkheid bestaat, in een gebied, waar niemand het verwacht had, kostbare bibliotheken te vinden. De ingenieur is in Noord-Canada boven den Poolcirkel gestationeerd, en ontdekte, dat trappers en vooral pelshandelaars in hun blokhuizen dikwijls de kostbaarste boekenverzamelingen hadden liggen, zonder dat zij eenig vermoeden hadden van hun werkelijke waarde. Het zijn zonder uitzonderingen boeken, die door de voorvaderen der betreffende personen soms al tweehonderd jaar geleden uit het oude vaderland meegebracht werden.

Zoo vond de ingenieur een eerste uitgave van Dickens' Pickwick, die thans een waarde van ongeveer f 50.000 heeft.

Volgens de beweringen van onzen zegsman zijn de verborgen schatten voldoende om een rechtstreeksche wedloop der boekenvrienden naar Noord-Canada te rechtvaardigen.